

■ YTHS:n lääkärimäärä vähenee

Eläköityvien tilalle ei tule välttämättä uusia. Uutiset 2

■ Pimeyttä valon kaupungissa

Jyväskylässäkin on pimeitä kujia. Keskiaukeama

■ Liian vanhanaikainen Idolsiin

Tangolaulaja ei ymmärrä nuorisomusiikkia. Kasvot 15

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI

Mallasta ilman humalaa

SIVUT 10-11

UUTISET

23.11.2009

TULOSSA

Hyvää opettajaa etsitään jälleen

AINEJÄRJESTÖJEN on taas aika esittää omia suosikkejaan vuoden 2010 hyväksi opettajaksi. Kustakin tiedekunnasta voidaan esittää korkeintaan kolme ehdokasta. Palkinnon saajan päättää valintaraati, jonka jäseniksi valitaan kustakin tiedekunnasta korkeintaan yksi edustaja. Esitykset on tehtävä 6. joulukuuta mennessä opinto- ja tiedevaliokunnan puheenjohtajalle.

Hyvän opettajan kriteereinä pidetään täsmällisyyttä, innokkuutta, palautteen kuuntelemista ja sitoutumista oppimistavoitteisiin. Lisäksi vuonna 2010 kiinnitetään erityistä huomiota opetusaiheiden ajankohtaisuuteen ja vuorovaikutuksellisuuteen.

Palkinnon hyvälle opettajalle antaa Yliopistosäätiö yliopiston vuosijuhlassa maaliskuun 10. päivä.

Edustajiston nimet muuttuivat

TARKASTUSLASKENTA toi kauden 2010–2011 ylioppilaskunnan edustajiston nimilistaan muutamia muutoksia.

Yhtä paljon ääniä saaneiden PresSuren ehdokkaiden **Matti Tyynysiemenin** ja **Henna Lahden** järjestys ratkaistiin arpomalla, mikä nosti Tyynysiemenin Lahden sijaan edustajistoon.

Pörssi & Dumpin **Juha Lintulalle** oli puolestaan laskettu aluksi yksi ääni liikaa. Näin ollen samalta listalta Lintulan tilalle nousee edustajistoon saman ryhmän **Tommi Rautasalo**.

Myös ryhmien kokonaisuäänimäärissä oli muutaman äänen heittoja, mutta ne eivät lopullista tulosta muuttaneet. Eniten ääniä sai vihreiden opiskelijoiden Grönioni.

Uusi edustajisto kokoontuu ensimmäisen kerran torstaina 3. joulukuuta. Tuolloin valitaan muun muassa ylioppilaskunnan ensi vuoden hallitus.

YTHS leikkaa lää-

Yksi eläköityvistä yleislääkäreistä korvattaneen puolikkaalla. Katkolla ovat myös hammaslääkärin ja psykologin pestit.

YLIOPPILAIDEN terveydenhoitosäätiön Jyväskylän yksikkö joutuneen tulevana vuonna vähentämään henkilökuntaansa. Katkolla ovat hammaslääkärin, psykologin ja yleislääkärin työsuhteet, joiden haltijat ovat jääneet tai jäämässä eläkkeelle.

Säätiön johdon mukaan kaikkien avautuvien työsuhteiden täyttö arvioidaan tapauskohtaisesti. Myös toinen yleislääkärin tehtävä aiottiin vielä keväällä jättää täyttämättä säätiön tämän vuoden säästöpäätösten vuoksi. Jyväskylän toimipisteen ylilääkäri **Pirjo Paajanen** neuvotteli paikalle kuitenkin uuden lääkäriin sisäisellä siirrolla Kuopiosta.

”Säätiön johdolle on esitetty toive, että kaikille muillekin eläkkeelle jäävien paikoille saataisiin uusi työntekijä. Realistista on, että esimerkiksi toisen yleislääkärin tilalle saadaan vain puolipäiväinen.”

YLILÄÄKÄRI PAAJANEN uskoo kuitenkin vakaasti siihen, että opiskelijoiden terveydestä saadaan pidettyä huolta myös ensi vuonna. Jyväskylä on päässyt säästöneuvotteluissa jopa muihin hieman vähemmällä. Tämä johtuu osin siitä, että suhteessa opiskelijamäärään Jyväskylässä on jo pitkään saatu pärjätä keskiarvoa vähemmällä työvoimalla. Toisaalta uusien lääkäreiden työehtosopimuksessa on enemmän työtunteja kuin vanhojen – näin ollen yhden työsuhteen puolipäiväistäminen ei puolita aivan työtuntien määrää.

”Jo nyt olemme kuitenkin joutuneet karsimaan muun muassa erikoislääkäreiden palveluista”, Paajanen kertoo.

”Meillä oli pitkään gynekologi, joka kävi tekemässä konsultointeja Mikkelistä saakka. Hän oli kuitenkin jo 68-vuotias, ja ajomatka kävi turhan pitkäksi. Aluksi näytti siltä, ettei tilalle saada ketään, mutta nyt meillä käy Helsingistä gynekologi.”

Toisaalta esimerkiksi mielenterveyspalveluiden työ määrää on helpotettu yleislääkäreiden voimin. Hoidon tarpeen arviointiin pääsee kolmessa viikossa, ja hoitotakuun kuuden kuukauden raja on rikottu vain parin opiskelijan koh-

dalla. Vaikka aika tuntuu pitkältä, Paajanen mukaan tilanne on huomattavasti parempi kuin kunnallisella puolella.

Ensi vuoden kuluista säästetään tekemällä osa laite- ja työvaatehankinnoista jo tämän vuoden puolella.

Pirjo Paajanen

Realistista on, että esimerkiksi toiseen yleislääkärin virkaan saadaan vain puolipäiväinen.

YTHS:N JYVÄSKYLÄN yksikön tilannetta Paajanen pitää sikäli hankalana, että edessä on myös muutto. Nykyinen vuokrasopimus umpeutuu elokuussa 2011, ja tarjouksia uusista paikoista kalastellaan nyt. Myös toistaiseksi jäissä olevasta Korkeakoskenlahden Technopolis-talon tiloista on luvattu tarjous.

”Nykyisiin tiloihin muutettiin lama-aikana, ja ne ovat auttamattoman pienet. Tähän ei voida jäädä. Olen tyytyväinen, ettei tila- ja talousasioita käsitellä samassa kokouksessa”, Paajanen huokaa.

Jyväskylän YTHS:n työsuhteista päättää viime kädessä säätiön toimitusjohtaja. Säästöjä on jouduttu tekemään, sillä opiskelijamäärien vähentyminen on tehnyt miljoonien eurojen loven YTHS:n kassaan.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

Yliopiston kaikki alle 25-vuotiaat

Yliopisto-opiskelijat kutsutaan rokotettavaksi aakkosjärjestyksessä.

YLIOPPILAIDEN terveydenhoitosäätiön Jyväskylän toimipiste aloittaa terveiden alle 25-vuotiaiden opiskelijoiden rokotukset A(H1N1)-virusta vastaan tällä tai ensi viikolla.

F-talolle saatiin reilu valtionavustus

Jo rakenteilla oleva Kortepohjan ylioppilaskylän uusi F-talo on saanut valtiolta yli miljoonan euron avustuksen.

JYn edustajisto päätti kokouksellaan 12. marraskuuta, että ylioppilaskunta nostaa Kuntarahoitus Oyj:ltä

9,3 miljoonan euron lainan, jonka lisäksi se saa Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuksesta (ARA) miljoonan euron verran avustusrahaa sekä korkotukea. Laina-aika on 41 vuotta.

Uusi laina ja avustusrahat korvaavat Keski-Suomen Osuuspankista aiemmin haetun 10,5 miljoonan euron lainan. Asuntojen on tarkoitus valmistua ensi syksyksi.

NATANAE

Kolmen tiedekunnan dekaanit vaihtuvat

Dekaanit vaihtuvat kolmessa tiedekunnassa vuoden vaihteessa. Informaatioteknologian tiedekunnan johon astuu tietotekniikan professori **Pekka Neittaanmäki** ja yhteiskuntatieteellisen psykologian laitoksen nykyinen johtaja, professori **Timo Aho-**

nen. Vararehtorina aloittavan **Matti Mannisen** tilalle dekaaniksi nousee matemaattis-luonnontieteellisessä tiedekunnassa fyysikaalisen kemian professori **Henrik Kunttu**. Muissa tiedekunnissa jatkavat vanhat dekaanit.

Rehtori **Aino Sallisen** nimeämien tiedekuntien johtajien kausi on kolmi- vuotinen. Dekaanit on muun muassa vastuussa tiedekuntansa taloudesta.

Moisanderista uusi Tuunanen

Jyväskylän yliopiston hallitus on valinnut yliopiston uudeksi hallintojohtajaksi **Kirsi Moisanderin** (s. 1959). Kuopion yliopiston suunnittelu- ja kehityspäällikkönä toimiva Moisander on työskennellyt aiemmin muun muassa Jyväskylän yliopiston alueke-

hituspäällikkönä ja Pohjois-Savon liitos- sa. Hän myös valmistelee Jyväskylässä yrittäjyyden väitöskirjaa korkeakouluin- novaatioiden kaupallistamisesta.

Tehtävässään Moisander korvaa vuoden vaihteessa eläkkeelle jäävän **Erkki Tuunanen**. Hallintojohtaja toimii yliopistossa rehtorin oikeana kätenä ja muun muassa johtaa rehtorin ja hallituksen päätösten valmistelua.

Ikäreistä

SINISALO

pääsevät pian piikille

käreistä keskittynee lähinnä influenssapotilaiden hoitoon.

Paajanen arvioi, että yliopisto- opiskelijoista noin 15–20 prosenttia eli 1 800–2 400 saa sikainfluenssan.

”Lääkärin hoitoa tarvitsee heistä kymmenisen prosenttia eli 180–240 opiskelijaa. Se ei ole lopulta niin kovin paljon. Täytyy silti muistaa, että

loppusyksy on tavallisen flunssan takia muutenkin kiireisintä aikaamme”, Paajanen arvioi yksikön voimavaroja.

”Tärvittaessa tehdään sitten ylittöitä ja joustetaan.”

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

Edustajisto torppasi lankapuhelimet

Vuokrien korotus käytetään ylioppilaskylän korjauksiin. Jäsenmaksu pidetään aisoissa leikkauksin.

YLIOPIILASKUNNAN edustajisto on päättänyt luopua uuden lankapuhelinverkon rakentamisesta Kortepohjan ylioppilaskylään. Torstaina 12. marras- kuuta kokoontunut edustajisto päätti asiasta pitkän ja tunteikkaan keskustelun jälkeen äänin 19–14.

Päätökseen lisättiin Maltillisen ääri- vasemmiston **Jarno Miettisen** ehdot- tamana ponsi, jossa toivottiin puheli- mista vielä kansanäänestystä Korte- pohjassa. Ponsi ei kuitenkaan ole vel- voittava, joten on epätodennäköistä, et- tä edustajisto palaa puhelinverkkoasi- aan. Näin ollen itseksensä rapistuvaa puhelinverkkoa ei korvata internetpu- heluihin perustuvalla järjestelmällä.

PÄÄTÖS LUOPUA lankaverkon uusi- misesta aiheutti edustajiston kokouk- sessa sekä iloa että pettymyksiä. Uusi- mista vastustaneiden Kokoomusopis- kelijoiden **Jarno Parttimaa** oli jo en- nen päätöstä vannottanut lähimmäi- sestä välittämisen tärkeyttä sekä sitä, ettei uuden verkon kuluja saisi repiä jä- senistön selkänahasta.

”Se lähimmäinen maksaa sen las- kun”, Parttimaa ärähti.

Puhelinverkon puolesta viime ke- vään yli 300 nimen addressin kerän- nyt unkarilainen **Sandor Klapsik** puolestaan näki, että puhelinverkon korjaaminen olisi nimenomaan lähim- mäisestä välittämistä. Klapsik tuo- mitsi sen, että esimerkiksi kaapelitele- visiosta ja saunoista kylässä ollaan val- miita maksamaan, muttei erityisesti vaihto-opiskelijoille tärkeästä puhelin- palvelusta. Klapsik vihjasi, että kyse oli myös ”ulkomaalaiskysymyksestä”.

JYYn hallituksen puheenjohtaja **Soile Koriseva** kuitenkin muistutti, että vaihto-opiskelijoille on jo nyt ole- massa paljon mahdollisuuksia pitää yhteyttä kotiin. Lisäksi ESN Finland on neuvottelemassa sopimusta, joka helpottaisi pre paid -liittymien hank- kimista kansainvälisille opiskelijoille.

”JYY muistetaan yleensä muista palveluistaan kuin puhelimista”, Koriseva huomautti.

EDUSTAJISTO PÄÄTTI kuitenkin nostaa vuokria sekä ylioppilaskylässä että Vehkakujalla, vaikkei ylimääräistä

rahaa puhelinkeskukseen enää tarvit- tukaan. Vehkakujalla vuokrat nousevat 4,9 prosenttia ensi vuoden maaliskuus- ta alkaen, ylioppilaskylässä 1,2 pro- senttia. Korotus tuo kylän puolelle 15 000 euroa ylimääräistä rahaa energi- eiatehokkuuden parantamiseen.

Idea käyttää korotus puhelinkes- kuksen sijaan esimerkiksi ikkunoiden tiivistämiseen tai uusiin vesikalusteis- siin syntyi kokouksessa. Sitä ehdotti Demariopiskelijoiden **Joel Lehtonen**.

”On tärkeää käydä läpi kohteet, jois- sa voidaan säästää energiaa ja siten mahdollisesti lieventää tulevien vuosien vuokrankorotuksia”, Lehtonen perusteli.

Jo alustavassa esityksessä kylään päätettiin hankkia 35 uutta jääkaappia, 20 liettä, 20 lavuaaria ja 10 wc-istuunta.

Soile Koriseva

JYY muistetaan yleensä muista palveluista kuin puhelimistaan.

MUUTOIN EDUSTAJISTO harjoitti tiukkaa budjettikuria ylioppilaskun- nan ensi vuoden raha-asioita linjates- saan. Jäsenmaksu päätettiin pitää entis- sellään 92,50 eurossa, vaikka Ylioppi- laiden terveydenhoitosäätiön kasvanut 42 euron osuus verottaakin siitä euron viime vuotta enemmän. Syntyvää lo- vea katetaan muun muassa nostamalla Kampus Kinon lippujen hintoja vii- teen euroon ja korvaamalla ympäristö- ja kehitysyhteistyöviikot yksittäisillä teemapäivillä. Eläkkeelle jäävän toi- mistosihteerin tilalle palkataan puoli- päiväinen työntekijä.

Eniten rahaa menee edelleen halli- tuksen ja edustajiston kuluihin sekä ylioppilaslehteen, joka kuluja säästääk- seen muutti toisen kaupunkipainok- sistaan tavalliseksi numeroksi.

Kaikkiaan budjetin viimeiselle rivile odotetaan jäävän jäsenmaksutuotto- jen jälkeen 83 100 euron miinus. Kulut katetaan lähinnä Ilokiven lounasravint-olan tuotoilla.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

KYSYN VAAN

Katoaako tutkimus yliopiston museosta?

JYVÄSKYLÄN yliopiston uudes- sa johtosäännössä yliopiston museota koskevaa kirjausta on muutettu. Museon tehtävä on nykyisin tukea muiden tutkimus- ta ”tallentamisen” ja ”esittelyn” avulla, kun ennen keinoja ei määritelty. Osa museon johto- kunnasta uskoo kirjauksen aja- van museon oman tutkimustyön alas.

Yliopiston museon johtokun- nan puheenjohtaja, profes- sori Heikki Hanka, loppuuko tutkimus todella museosta?

”Kun museolle on osoitettu joh- tosäännössä muita prioriteette- ja, se ei anna samalla tavalla mahdollisuuksia esimerkiksi an- saita rahoitusta muiden yliopis- ton laitosten tapaan tutkimus- meriiteillä. Kirjaus on ristiriidas- sa kansainvälisen museon määri- telmän kanssa. Siinä tutkimus on mukana painokkaasti. Oraakke- limaisesti en silti osaa ennustaa tulevaisuutta. Voi olla, ettei mi- kään muutu. Tiedä sitten, jos ta- loustilanne kiristyy, osoitetaanko museolle paikka vitriinien ylläpi- täjänä ja romuvarastona.”

Minkälaista tutkimusta mu- seossa on tehty?

”Museolla on kaksi tärkeää osa- aluetta, kulttuurihistoria ja luon- nontiede. Tieteenaloille on tär- keää myös oma historiografia, oman itsetuntemus.”

Miksei laitoksilla tehtävä tut- kimus riitä?

”Ei laitosten ole järkeä pitää yllä näin laajoja kokoelmia. Kes- keinen osa historiaa katoaa, jos kukaan ei katso päälle. Oli siinä ja siinä, ettei tämän yliopiston ensimmäinen gradu mennyt kaatopaikalle. Ihmiset vaihtuvat laitoksilla, tulee remontteja. On niitäkin tutkijoita, jotka ovat polttaneet kirjansa ja aineiston- sa lähtiessään.”

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

Opinkivi, 1 kerros, huoneet
119–120
Keskussairaalan tie 2, 40600
Jyväskylä
Faksi (014) 260 3928
Sähköposti jylkkari@jyy.fi,
nettisivut www.jylkkari.fi
Päätoimittaja **Marja Honkonen**
010 423 4509, paatoimittaja@jyy.fi

Toimittaja **Juha Korhonen**
010 423 4510, toimittaja@jyy.fi
Siviliipalvelusmies **Natanael Sinisalo** (kannen kuva)
010 423 4511, sivari@jyy.fi
Painos 7 000 kpl.
Painopaikka I-print Oy,
Seinäjoki, puh (06) 418 6750. ISSN
0356–7362.

NÄKÖKULMIA

REUNAHUOMAUTUS

**John
Pajunen**

Paljastus

VÄITTEEN "ihminen on toiminnallaan vaikuttanut ilmastonmuutokseen" puolesta ja vastaan on olemassa argumentteja, mutta näitä argumentteja enemmän on ihmisiä, joilla on aiheesta mielipide ilman hyviä argumentteja. Vähemmälle tarkastelulle ovat jääneet syyt ja perusteet ihmisen toiminnalle – riippumatta siitä, onko ihmisen toiminta syy ilmastonmuutokseen.

IHMINEN VAIKUTAA ympäristöönsä kuluttavasti enemmän kuin on välttämätöntä. Tällä ei olisi niin suurta merkitystä, jos kulutettavaa olisi äärettömästi, mutta kun ei ole. Rajallisuus tekee halutusta asiasta arvokkaan.

Yksilön on mahdotonta hahmottaa rajallisuutta, koska maailman tasolla puhutaan tuotannosta mittaluokissa, jotka ovat käsityksen tuolla puolella. Jos maapallolla esiintyy jotakin ainetta 10 miljardia tonnia, voitaisiin käytännössä puhua äärettömästä määrästä.

ESINEIDEN ARVOA voi mitata rahalla. Mutta arvon mittana raha on keino, sillä vaihdon välineenä ketjussa työ-raha-esine ei työn vaiva siirry esineisiin. Työn raskaus on jo koettu, eikä se ole enää läsnä edes rahassa, saati esineissä.

Kuinka paljon olisi nähtävä vaivaa krominkiiltoisen hylsysarjan valmistamiseen? Lähtien malmin louhimisesta tarvittavan raudan saamiseksi?

Olisi mahdotonta jokaisen valmistaa esineitä ja kasvattaa ruoka-aineitaan, ja lienee mahdotonta kuvitella vaikeuksia niiden tekemisessä. Ajatuskoe silti vähentää arvon inflaatiota, jonka työ kokee vaihdossa euroihin ja lopulta esineisiin.

Arvot ilmenevät ihmisen toiminnassa, ihmisen tehdessä valintoja.

HANKKIMANI hilavitkutin maksoi parin tunnin palkan, ja siitä oli vaimeahkoa iloa tunnin verran. Arvioin jälkiviisaasti hankinnan olleen perusteeton. Olisi kannattanut miettiä kyseisen hilavitkuttimen valmistamiseen tarvittavaa vaivaa, ja sitä, olisiko samasta materiaalista saatu valmistettua jotakin tärkeämpää, olipa sillä vaikutusta ilmastoon tai sitten ei.

Arvomaailmani paljastui.

Mikään ei ärsytä kuten hyvä idea

Siinä on jotain kovin ärsyttävää, kun joku on keksinyt hyvän luontoa ja opiskelijan rahoja säästävän idean.

Edellisen *Jylkkäri*n juttu kimppekyydeistä on herättänyt vilkasta keskustelua sekä lehden nettisivuilla, *TaSa*-verkkopalvelussa että ylioppilaskunnan kimppekyytipalstalla. Osa kirjoittajista on epäillyt, ettei kyydistä veloittaminen ole laillista, vaikka kyse olisi bensakulujen tasaamisesta – kimppekyytiläinen syö taksikuskien leipää! Ja entäs verotus! Kyllä joku nyt rikastuu!

Miellyttävintä on tietysti se, kun pääsee näsäviisastelemaan: Eivätkö kimppekyytipalstan käyttäjät tunne lakia? Eivätkö tiedostusvälineet – *Jylkkäri*n ohella monet muut kimppekyytijuttuja julkaisseet – tajua, että nyt lainvalvoja huomaa porsaanreiän?

Ajattelutapa on valitettavan tuttu monesta muustakin asiasta. Kilpailua käydään siitä, kuka ensimmäisenä löytää ideasta virheen, särön tai huonon puolen, vaikka aikaa pitäisi käyttää sen idean ke-

pääkirjoitus

23. marraskuuta 2009

Ikuinen itsepäisyys ja vastarannankiiskeys alkaa kuitenkin olla jo huono, keksittyyn kansanluonteeseen perustuva vitsi.

simiseen. Ei sillä, etteikö saisi olla kriittinen. Ikuinen itsepäisyys ja vastarannankiiskeys alkaa kuitenkin olla jo huono, keksittyyn kansanluonteeseen perustuva vitsi.

Kimppekyytien tapauksessa asia selvisi yksinkertaisella puhelinsoitolla: liikenne- ja viestintäministeriön tulkinta on, että kunhan kimppekyydin tarjoaminen ei ole "ammattimaista" eli esimerkiksi aina aikataulun mukaan liikennöityä, bensarahan voi maksaa huoletta. Ja onhan siinä ilmastoa ajatellen järkeä pakata autonsa täyteen matkalaisia sen sijaan, että ajelisi yksin samat

päästöt tuottaen.

Taksimiehen leipää kimppekyytiläinen tuskin syö – vai milloin viimeksi olette kuulleet jyväskyläläisopiskelijan ottaneen taksin Stadiin?

Kun päättäjät kahden viikon kuluttua kokoontuvat Kööpenhaminaan puhumaan maailman ilmaston tulevaisuudesta, tarvitaan melko liuta yksinkertaisia, edullisia ja helposti toteutettavia ideoita – vähän kuten kimppekyydit. Toivottavasti näsäviisastelijat tajuaavat jäädä kotiin.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

TOIMITUS SUOSITTELEE

PIKKUJOULUT (perinne).

Itkeä saa, ja meluta saa, tonttu voi sammua ikkunan taa.

LUMILAUTALEFFAT (viihde).

Laskettelukeskuksissa lakkoillaan, mutta lumisista rinteistä voi tunnelmoida ruudulla.

KOKOOMUSNUORET (aate).

Kampuksen paras habitus, äänestäjät eivät vain ymmärrä.

”Jos työ on Se Oikea, voi se räjäyttää samanlaisia endorfiinipommeja kuin huikea seksi tai täysillä vedetty juoksulenkki.”

Aalto-yliopiston ylioppilaslehti Aino (4. 11.)

Opiskelija epävarma tulevaisuudestaan

Perusopintojen massaluennolla tiistaina istunut **Hanna-Mäyrä Kalavamma** koki hetkellistä epävarmuutta tulevaisuudesta.

”Entä jos en koskaan saakaan koulutustani vastaavaa työtä, vaan joudun pätkähommien ja työttömyysjaksojen

LEHTI - Totuus seuraa perästä

muodostamaan putkeen, josta ei pääse pois edes keski-ikäisenä?” hän kirjoitti muistiinpanoihinsa.

Kuultuaan asiasta rehtori **Aino Sallinen** lähetti paikalle erikoisyksikön,

joka tunkeutui luentosaliin kattoikkunasta, ampui silminnäkijät ja pyyhki Kalavamman muistin.

Lounaalla luennon jälkeen Hanna-Mäyrä otti ylimääräisen kalapuikon, sillä hänen elämänsä oli jälleen raiteillaan.

Totisuuden tietotoimisto
lehti.samizdat.info

VAPAA SANA

Jylkkäri haluaa tietää, mitä lukijat ajattelevat. Lähetä mielipiteesi sähköpostitse osoitteella jylkkari@jyy.fi tai tekstiviestillä p. 045 137 1957. Kirjoita lyhyesti. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ja käsitellä kirjoituksia tarvittaessa.

LYHYESTI

”EN OLE MINKÄÄN pilkkaryhmien kannalla. On sinällään säälittävää, että omaa agendaa ja identiteettiä pitää pääasiassa pönkittää vastustajien suusta päässä sammakoilla. Tällainen menettely kertoo vaan ehkä oman asian heikosta pohjasta. Hennariikka Anderssonin Vihreä vassaripaska -lausahduksen ympärille syntynyt 'kohu' ja liikehdintä kertonee tässä tapauksessa vain ehkä enemmänkin vasemmiston heikosta tilasta ja itsetunosta.”

Joonas

”NOH, ERÄSTÄ ystävääni siteeraten; aina kun kokoomusnuori suuttuu, on jokin asia tehty perusteellisesti oikein.”

Virve S.

”NOORA MATTILALLE kiitos loistavasta artikkelista! Mielestäni Alvar Aallon arkkitehtuuria pitää saada ja tulee arvostella. Rakennukset, joiden vikoja käsitellään kriittikittömästi kuin pyhiä lehmiä ei varmaankaan ollut myöskään arkkitehti Aallon toive.”

Hannu H.

”TÄYTY TODETA tuosta P-rakennuksen remontista, että onhan se ollut tulossa jo viimeiset viisi vuotta parin vuoden päästä.”

Miika H.

Lisää keskustelua osoitteessa www.jylkkari.fi.

Enemmän kuin matematiikkaa

Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunnalla on ikioma kehitysyhteistyöhanke Intian Bharatpurissa.

Tänä vuonna jo kahdeksan vuotta täyttävän Malliekokylä-hankkeen tarkoituksena on tiivistettynä tuoda tasa-arvoa naisten asemaan, kouluttaa nuoria monipuolisempiin elinkeinoihin, lisätä kyläläisten tietoisuutta omasta ympäristöstään ja auttaa heitä kehittämään elintavoistaan ekologisesti kestäviä. Toisin sanoen mahdollistaa eloisa elinympäristö kuivuudesta kärsivällä, syrjäisellä maaseudulla.

Hanketta toteuttaa Intiassa naisten asemaan keskittynyt järjestö Women’s Action for Development (WAFD). Yksi osa hanketta on koulutukset aina ruuankäsittelystä ompeluun ja rakentamiseen.

Toinen keskeinen elementti ovat erilaiset komponentit, kuten viemärit, vessat ja sadevesikerääjät. Edistyneempiä ”ekokomponentteja” edustavat biokaasuvoimalat, aurinkopaneelit ja luomuviljelyn harjoittaminen. Naisten keskuudessa on otettu erityisen hyvin vastaan keittiöpuutarhat, joissa viljellään talon vierellä esimerkiksi porkkanaa ja papuja, jotka pienellä vaivalla monipuolistavat koko perheen ravitsemusta. Osa komponenteista vaikuttaa meille varsin arksilta asioilta, mutta Bharatpurin maaseudulla ne ovat suuria keksintöjä, joista ihmiset ovat ylpeitä.

Tuore laskelma vuodelta 2009 osoittaa, että maksamastamme 92,30 euron JYY:n jäsenmaksusta yhteensä 1,30 euroa käytetään kehitysyhteistyösektorille. Tämä käsittelee kaiken toiminnan, jota kehitysyhteistyövaliokunnassa tehdään, mukaan lukien Ekokylä-hankkeen ylioppilaskunnan rahoitusosuuden. Valtaosan hankkeesta rahoittaa moninkertaisella summalla Ulkoasiainministeriö.

Mutta mitä tällä 1,30 eurolla sitten saadaan?

Koska kehitysyhteistyö saatetaan mieltää yhä vain hyväntahtoiseksi puuhasteluksi, jonka vaikutuksia jäsenistön ei ehkä ole helppo arvioida, esitän tässä hiukan tiukkaa matematiikkaa. Pelkästään viime vuonna (2008) hankkeemme muun muassa rakensi 18 viemäriä, 74 vessaa, 13 sadevesikerääjää ja 22 biokaasuvoimalaa. Lisäksi 392 perhetä omisti keittiöpuutarhan ja 425

VIERAILEVA TÄHTI

viljelijää harjoitti luomuviljelyä. Hanke järjesti myös 37 erilaista koulutusta lähinnä naisille ja nuorille. Kylien yhteisiä kokouksia järjestettiin 14, ja lisäksi viime keväänä juhlittiin kaikkien kyläläisten kanssa kansainvälistä naisten päi-

Saara Perälä

Kun mietimme sitä 1,30 euroa jonka annamme kehitysyhteistyöhön jäsenmaksullamme, meidän ei pitäisi miettiä vain numeroita ja kustannustehokkuutta.

vää ja pidettiin Ekokylä-messut Bharatpurin keskustassa. Kustannustehokasta toimintaa, kommentoi ulkoasiainministeriön edustaja viime vuoden vuosiraporttiamme. Intian toimintojen lisäksi koko kehitysyhteistyövaliokunta tekee paljon töitä niin hankkeen ylläpidossa, varainkeruussa kuin jäsenistölle tiedottamisessakin. Hanke tarjoaa meille suomalaisille opiskelijoille informaation lisäksi myös harjoittelu- paikkoja, joita käytetään tänäkin vuonna. Vapaaehtoisia toivotetaan tervetulleeksi Bharatpuriin vielä hankkeen loppumisen jälkeenkin. Hankkeen ideasta ja toimivuudesta ollaan kiinnostuneita muuallakin Intiassa, ja sitä esitellään myös joulukuussa Kööpenhaminan ilmastokokouksessa.

Koulutusten ja komponenttien lisäksi erityisen tärkeässä asemassa ovat hankkeen piirissä kehitetyt naisten Mahila Mandal -ryhmät, joissa naiset keskustelevat luottamuksellisesti muun muassa terveydestä, toimeentulosta ja lasten tulevaisuudesta. Naiset ovat kokeneet nämä ryhmät suurena henkisenä voimavarana ja mahdollisuutena kehittää kylien elinvoimaisuutta. Aiemmin miehillä oli vahvo-

ja ennakkoluuloja naisten järjestäytyneisyyttä kohtaan, ja kylien elämää koskeviin kokouksiin osallistuvat vain miehet. Nykyään hankkeemme kylissä miehet ovat oikein tyytyväisiä siihen, että naiset pitävät yhtä ja ovat kehittämässä kyliä.

Hanketta pyörittävä järjestö WAFD uskoo, että nimenomaan naisissa on maaseudun toivo ja tulevaisuus. He kasvattavat vertaistuen avulla itsetuntoaan ja muuttavat asenteitaan niin, että hankkeen aikana opitut ja kehitetyt menetelmät jäävät vaikuttamaan kyliin. Miehet toki tulevat koulutuksiin ja innostuvat rakentamaan komponentteja, mutta naiset ovat niitä, jotka jakavat lapsilleen tietoa kestävästä elämäntavasta ja viljelevät keittiöpuutarhojaan vielä vuosienkin päästä. Hankkeessa toimivien naisten rohkeuden ja aktiivisuuden lisääntyminen vuosien kuluessa on silmännähtävää, ja muutamista aktiiveista on kehkeytnyt oikeita supernaisia, jotka osallistuvat jo kansallisiin koulutuksiin ja toimivat esikuvina muille kyläläisille.

Sadoista komponenteista ja keittiöpuutarhoista huolimatta juuri nämä kyläläisten mahdollisuudet kehittää omaa elämäänsä ovat arvokkainta, mitä me voimme hankkeessa mukana oleville ihmisille antaa.

Kun mietimme sitä 1,30 euroa, jonka annamme kehitysyhteistyöhön jäsenmaksustamme, meidän ei pitäisi miettiä vain numeroita ja kustannustehokkuutta, vaan sitä, mitä todellisuudessa mahdollistamme toisille ihmisille tuolla kahvikupin arvoisella summalla. Annamme heille mahdollisuuden turvallisempaan, terveellisempään ja tasa-arvoisempaan elämään – pitkäjänteisellä yhteistyöllä ja heidän omilla ehtoillaan.

Meillä opiskelijoilla on mahdollisuus vaikuttaa omaan elämäämme, annetaan se mahdollisuus muillekin!

Saara Perälä
Malliekokylä-hankkeen koordinaattori
www.jyy.fi/intia

GALLUP

Miten jaksat syksyn pimeydessä?

Mikko Myllymäki
25, restonomiopiskelija (amk):
”Käyn treenaamassa ja teen mukavia asioita, kuten kaverien tapaamista. Pimeään aikaan ei saa jäädä yksin hiimaan.”

Janita Toiviainen
22, erityispedagogiikka:
”Tämä aika syksystä on aika ikävää. Yritän ulkoilla silloin kun on valoisaa, ja pitää huolta, että nukun tarpeeksi ja syön hyvin.”

Merilyn Paagel
24, kasvatustieteet:
”Ihan hyvin jaksan, liikumalla, syömällä ja nukkumalla hyvin. Pitää ottaa leppoisasti.”

Yliopistohuppari kelpaa vain hikoiluun

NATANAEL SINISALO

Suomalaisopiskelijat tunnustavat mieluummin ainejärjestönsä kuin oman yliopistonsa väriä.

OMAN YLIOPISTON hupparin päälle vetäminen on tyylivirhe numero yksi – ainakin suomalaisilla kampeuksilla.

Kun jyvaskyläläisopiskelijoilta kysyttiin yliopistolla tehdyssä galupissa yliopistohuppariin pukeutumisesta, kielteiset tunteet vaikuttivat olevan yleisiä.

Monet sanoivat, että yliopistopaita yllään he tuntisivat olevansa ”käveleviä mainostauluja”. Eräs totesi, että ”paitaa olisi ahdistavaa pitää, koska olisi jotenkin näkyvillä.” Opiskelijoiden asenne vaikuttaa siis olevan ”kun täällä kerran jo opiskellaan, tuntuu vaivaannuttavalta korostaa sitä”.

”Vaikka pukeutumisella korostetaan ryhmään kuulumista, nihkeä asenne huppareita kohtaan ei välttämättä johdu opiskelijoiden haluttomuudesta olla osa yliopistoa”, sanoo pukeutumista tutkinut etnologian tohtorikoulutettava **Arja Turunen**.

”Opiskelijat ehkä pitävät itseään ensisijaisesti oppiaineensa edustajina. Tätä he osoittavatkin mielellään pukeutumalla ainejärjestön haalareihin ja paitoihin.”

Turusen mukaan ihminen haluaa näyttää kuuluvansa yhteisöön, jolla on voimakas sisäinen kulttuuri. Yliopisto voi opiskelijoiden mielestä olla liian iso kokonaisuus, jonka kulttuuri ei kosketa heitä. Lisäksi kohderyhmän täytyy itse ottaa tuote omakseen omilla ehdoillaan.

HALUTTOMUUTTA käyttää hupparia perusteltiin myös vaateen ulkonäöllä. Logo on liian iso tai ruma, värit eivät miellytä, alaresori on hirveä.

Yliopistotuotteista vastaava **Kalevi Luoma** kertoo, että huppareita on teetetty kymmenisen vuotta. Paitojen malli on vaihtunut muodin mukaan, mutta myynti on ollut lähes aina tasaisen pientä.

”Kerran suunniteltiin opiskelijoiden maun mukaiset verkkarit kyselyn perusteella, mutta nekään eivät käyneet kaupan. Logoakin on pidetty joko liian pienenä tai suurena.”

Luoman toimistolle tulee kuitenkin joka viikko opiskelijoita tutkimaan tuotevalikoimaa. Monet heistä ovat vaihto-opiskelijoita.

YLIOPISTOPAITOJEN puuttumisen kampsukuvasta on huomannut myös yhdysvaltalainen gerontologian tohtorikoulutettava **Charles Ewing**

North Texasin yliopistosta.

Ewingin kotiyliopiston verkko-kaupassa on muiden yhdysvaltalaisen yliopistojen tapaan valtava tuotevalikoima: on kenkiä, sateenvarjoja, vauvantarvikkeita, koruja ja tietysti vaatteita joka lähtöön.

”Ja opiskelijat ostavat niitä. Huppareita ei käytetä vain urheilussa tai muiden vaatteiden ollessa pe-

Kalevi Luoma

Kerran suunniteltiin opiskelijoiden maun mukaiset verkkarit kyselyn perusteella, mutta nekään eivät käyneet kaupan. Logoakin on pidetty joko liian pienenä tai suurena.

sussa. Niillä halutaan vahvistaa yhteishenkeä. Kun opiskelee laadukkaassa yliopistossa, sen haluaa myös näyttää.”

North Texasin yliopistossa tuotteille suunnitellaan tehokkaita mainoskampanjoita. Sikääläiset ainejärjestöt ja ylioppilaskunta myös saavat jokaisesta myydystä tuotteesta tietyn osuuden.

”Järjestöt ostavat esimerkiksi huppareita yliopistolta ja myyvät niitä edelleen. Voisi sanoa, että Jyvaskylän yliopisto menettää tuotteiden huonon menekin vuoksi paljon rahaa”, Ewing kertoo.

VARAINHANKKIJOILLA lienee kuitenkin toivoa. Opiskelijoista monet vastasivat – usein irvistyksen ja puntaroivan katseen jälkeen – voivansa pitää paitaa, mutta käytölle oli ehtoja.

Hupparia voisi pitää ”urheillessa”, ”jos on kylmä”, ”tentinpäivänä”, ”jos se olisi erivärinen” tai ”jos logo olisi paljon pienempi”.

Vaikka kielteisiä vastauksia tuli eniten, jotkut kertoivat voivansa käyttää hupparia mielellään.

”Kuin mikä tahansa vaate”, totesi yksi.

”Vähän kuin abipaita”, sanoi toinen.

Kolmas ihmetteli, miksei etupuolessakin ole logoa.

Jaana Kinnari

Charles Ewingin mukaan North Texasin yliopistossa lähes jokaisella opiskelijalla on ainakin yksi yliopiston tuote. Ensimmäisen vuoden opiskelijoille lahjoitetaan kirkkaanvihreät t-paidat.

Miksi yliopiston vaatteet eivät kelpaa?

Tia Väisänen

21, aikuiskasvatustiede:
”Suomessa ei ole sellaista yhteisöllisyyttä. Voisin ehkä pitääkin yliopiston vaatteita, mutta mieluummin jossain muualla kuin yliopistolla.”

Tero Myllymäki

30, liikuntabiologia (tutkija):
”Kun opiskelin liikunnalla, aika monella oli yliopiston vaatteita. Itse en kokenut sitä omaksi jutuksi, mutta vaatteita vastaan minulla ei ole mitään.”

Talvikki Lantela

21, yhteiskuntapolitiikka:
”En ole katsonut tarpeelliseksi. Voisin ehkä hankkia, jos lähtisin vaihtoon. Ehkä Suomessa yliopisto ei ole niin suuri identiteettiä määrittävä tekijä.”

Seminaarinmäki ehkä autottomaksi

Sekä yliopiston tilapalvelut, kaupungin kaavoittajat että vihreät opiskelijat haluavat autot pois kampukselta. Vain parkkipaikkojen sijainti pitäisi ratkaista.

”SEMINAARINMÄEN pitäisi olla pelkästään kävelijöille ja pyöräilijöille. Automohkaleitä ei tarvittaisi yhtään.”

Suurin piirtein samoja sanoja käyttävät kaupungin suunnitteluarkkitehti **Annaliisa Puustinen**, yliopiston turvallisuuspäällikkö **Olli-Pekka Laakso** ja kampuksella kävellyt etnologian opiskelija **Antti Kiviranta**.

Perusteita on monta: halutaan rauhoittaa kampusalue, suojella ympäristöä ja suosia pyöräilyä. Tällä hetkellä pääarakennukselle johtavan tien liikenne on tunnetusti hämmäntävää ja esimerkiksi taksit oikaisevat yliopistoalueen poikki T-rakennuksen kulmalta.

Vanha haave autottomuudesta on nyt nytkähtämässä eteenpäin. Annaliisa Puustinen valmistele uutta asemakaavaa, Seminaarinmäen suojelu-kaavaa, joka ottaa huomioon ympäristön ja miljöö. Kaavaluonnos valmistuu ensi vuonna. Puustisen mukaan alueesta tulee mahdollisimman autoton.

”Ainakin istutusalueilla pysäköinti täytyy saada loppumaan. Siellähän pysäköidään pitkin metsiä.”

TOISIN SANOEN pysäköinti esimerkiksi Ryhtilän nurkalla kiellettäisiin. Toiveissa olisi tyhjentää kaikki kampuksen parkkiruudut, myös Oppion ja pääarakennuksen edustan parkkialueet. Tiellä on vain yksi hidaste, vanha sekin. Minnekäs autot pantaisiin? Parkkipaikkoja on jo valmiiksi niukasti.

Kirjaston ja Musican takaiset parkkialueet säilyisivät joka tapauksessa, ja lähempänä yliopistoa invalidipysäköinti. Loput autot saisivat siirtyä

Hieman yli puolet opiskelijoista kannattaa autotonta kampukselta

Kannattajia kaksi kertaa enemmän kuin vastustajia

Yliopistokansan ympäristövaliokunnan kyselyyn mukaan yli puolet opiskelijoista kannattaa autotonta kampukselta. Valiokunta kyseli opiskelijoiden mielipiteitä autotonta kampukselta ja kampuksen parkkipaikkojen mahdollisista mahdollisuuksista maastokuntopuolella Leozilla.

Ei tiedokseen opiskelijamateriaalin mukaan painotettu tulokset osoittavat, että noin 58 prosenttia opiskelijoista kannattaa autotonta kampukselta ja ”tään kolme neljäsosa vastustaa” - loppu 10 prosenttia ei vastannut kyselyyn mukaan, mistä osasta osittain puuttuu.

Painotetun tuloksen lähtökohtana on seuranvastaan tiedonkeräilyssä 40 - 41 prosenttia opiskelijoista kannattaa autotonta kampukselta. Samalla 95 prosenttia vastustaa autotonta kampukselta.

Tilastollista analyysia vastasi tilastoitettiin vs. Kuviossa on esitetty kampuksen autotomuutta koskevien mielipiteiden jaotuksen prosentit. Ne on jaettu sekä havaluista aineistosta että painotetusta aineistosta. Painotuksella on pyritty korostamaan väestöryhmiä joihin autotonta kampuksen toteuttaminen on erityisen tärkeää. Kannattajien osuus oli selvästi suurempi kuin vastustajien. Painotetussa aineistossa ero tulee selvemmin esiin, koska vastaus oli suurimman kampuksen opiskelijoiden keskuudessa.

lhoiti **Anna-Liisa Lyyri**. Kyselyyn mukaan useat jäsenit Kokkosalatien vierailulle, kirjaston ja Musican keskuksen postilla suoraan parkkipaikoille; alueella kirjasto pöytäkirjoille ei sin kukaan osaa sanoa.

Autotonta kampukselta vastusti 46 prosenttia, vastusti 55 prosenttia loppu-

JYYn ympäristövaliokunta kyseli jo huhtikuussa 1994 opiskelijoiden mielipiteitä autottomasta kampukselta. Yli puolet kannatti sitä.

kampuksen laidoilille. ”Esimerkiksi Liikunnanrakennuksen viereen on suunniteltu pysäköintitasoa”, yliopiston kiinteistöpäällikkö **Esko Korhonen** kertoo.

Suuremmissa suunnitelmissa on ehdotettu myös parkkialuea Hippoksen alueelle. Aie on kuitenkin rahan puutteen vuoksi jäissä.

Jos autot siirtyisivät pois, tilalle tulisi pyöräparkkeja. Autoton kampus onkin ylioppilaskunnan vihreiden puolueiden unelma.

”Se voisi rohkaista myös henkilökuntaa liikkumaan pyörällä”, Grönionin edustaja **Antti Yli-Tainio** arvelee.

MITÄ AUTOILIJAT tästä sitten sanovat?

”Vastustan”, sanoo Kielikeskuksen suunnittelija **Liisa Kallio** heti.

”Eivät kaikki asu ruutukaavan alueella. Tulen töihin Vaajakoskelta ja joudun muutenkin seisomaan rantatien rampilla joka aamu, ja sitten pitäisi vielä kiertää puoli kaupunkia jonnekin Hippokselle.”

Kallion mielestä tilannetta vaikeuttavat Jyväskylän kehnot liikennejärjestelyt. Seminaarinmäen ympäri voi

olla yllättävän pitkä matka. Kallio jättää autonsa tavallisesti kirjaston takaiselle parkkialueelle, joka jäisi myös autottomalle kampukselle. Kirjaston takaa kuitenkin saa paikan vain, jos tulee kahdeksaan töihin, hän kertoo.

”Jos käy kesken päivän jossain, paikka on taatusti mennyt. Siinähän sitä ilmastoa säästetään, kun ajellaan parkkipaikkojen perässä.”

MAHDOLISESTI poistuvilla paikoilla Oppion ja pääarakennuksen eteen saa pysäköidä vain kolmeksi tunniksi. Näitä paikkoja käyttävät lähinnä vierailijat ja opiskelijat mutta myös henkilökunta, kiekkoa vain täytyy käydä välillä pyöräyttämässä.

Esko Korhonen tähdentää, ettei parkkipaikkoja poisteta, ennen kuin yliopistolla on tarjota jotain tilalle. Kaikki uudet rakennelmat täytyisi ensin hyväksyttävä, jopa sulkupuomit käyvät Museoviraston kautta. Sekä yliopisto että kaupunki ovat kuitenkin yhtä mieltä siitä, että autoista on päästävä kampuksella eroon.

Noora Mattila

Kampus Kustannus 30 vuotta opiskelijan asialla

Opiskelijoiden oma kustantamo antaa tilaa pienille projekteille.

JYYN OMISTAMA julkaisusarja Kampus Kustannus täyttää 30 vuotta. Toimitusneuvoston nykyinen puheenjohtaja **Ritva Itkonen** pitää opiskelijoiden omaa kustantamoa arvokkaana palveluna ja toivoo, että sille annettaisiin mahdollisuus jatkaa samaan tyyliin myös seuraavat 30 vuotta.

”Julkaisemme sellaisia kirjoja, joista aika harva iso kustantamo olisi kiinnostunut. Me annamme tilaa pienille marginaalipuolen projekteille”, yli-

opistossa englantia opiskeleva **Itkonen** kertoo.

”Palvelemme opiskelijoiden kiinnostuksen kohteita, ja jos gradu tai väikkäri halutaan kirjaksi, meillä siihen on mahdollisuus.”

Itkonen mukaan Kampus Kustannukselle tarjotaan yllättävän paljon kirjaehdotuksia. Pienillä resursseilla pyöritettävässä kustantamossa kaikkia ei kuitenkaan ehditä ottaa vastaan.

KESKIMÄÄRIN opiskelijoiden kustantamo julkaisee vuoden aikana yhdestä kolmeen kirjaa. 30-vuotisen historianensa aikana painoon on päässyt 79

teosta. Tänä vuonna kirjoja ei ole vielä julkaistu, mutta loppuvuodesta niitä on luvassa kaksi. Niistä toinen on slovakialaisen **Miroslav Válekin** kirjoittamista runoista kerätty käännöskokoelma. Maistiaisia runokirjasta kuullaan 30-vuotisjuhlassa, jonne kaikki ovat tervetulleita.

Juha Korhonen toimittaja@jyy.fi

Kampus Kustannus juhlii 30-vuotista toimintaansa Kortepohjan Rentukassa tiistaina 24. marraskuuta. Tilaisuudessa esiintyy muun muassa Ralli-Olga.

JYYPÄÄ

Kirjoittaja on JYYn hallituksen jäsen.

Kati Kukkonen

Lusikka JYY-sopassa?

HUUHUH, nimittäin ihan mielettömät fiilikset! Mistä, höh, no JYYstä! Hallitusvuosi alkaa olla takanapäin. Vuoteen on mahtunut vaikka mitä, niin huippuhetkiä kuin alamäkiäkin. Montun pohjalla on saanut hengitellä rauhassa ja miettiä, miten tästä eteenpäin.

Vaikka tämä vuosi onkin ollut yhtä JYYstämistä, niin elämää on onneksi muuallakin kuin JYYssä. Myönnän laiminlyöneeni ihmissuhteitani, unohtaneeni soittaa säännöllisesti vanhemmilleni ja innostuneeni asioista, jotka ovat vieneet aikani ja elämäni llokiveen.

Kati Kukkonen

Parhaimman neuvon sain entiseltä JYY-toimijalta: ”Politiikka ja ystävät on pidettävä erillään.”

Oppilaskuntatoimintaa rakastaa yli kaiken. Huippuhetkiä mahtuu vuoteen monia, lukemattomat niistä ovat pieniä ja muutama suurempia. Näiden avulla pääsee yli niistä huonoimmistakin hetkistä, jotka tuntuvat syövän kaiken mehun ja sisäisen palon.

On se ylioppilaskuntatoiminta kuitenkin suhteellisen normaalia elämää, väittipä sitä mitä tahansa. Sisältö ja toimintaympäristö tuovat omat lisämausteensa ja mielenkiintoiset karikkonsa.

PARASTA JYYSÄ ovat ihmiset. Vuoden aikana oppii tuntemaan hallituskumppanit, sihteeristön, toimihenkilöitä ja muita aktiiveja. Uskallankin väittää saaneeni vuoden aikana pari rakasta ystävää, joihin en olisi tutustunut muuten kuin JYYn kautta. Parhaimman neuvon sainkin entiseltä JYY-toimijalta: ”Politiikka ja ystävät on pidettävä erillään.”

Vaikka ideologiat löytyisivät huoneiden toisilta puolilta, ei se ole este ystävyydelle. Hyvät tyypit löytävät kyllä toisensa, eikä se aluksi oudommalta tuntunut jamma ole yhtään sen huonompi.

Intoa, tietoa ja tarmoa vaaditaan ylioppilaskunnan luottamustoimissa. Sisäinen palo käy joinain päivinä suurena ja joinain hieman pienemmällä liekillä. Luottamushenkilöt tarvitsevat vertaistukea ryhmältään, edeltäjiltään ja ystäviltään. Näin ylioppilaskunta saa laadukkaan toimijan.

Toivotan ennakkoluulottomuutta ja avarakatseisuutta uusille edaattoreille ja hallituslaisille. Unohtetaan stereotyyppiä. Se viereinen jamma voi olla parasta, mitä elämässäsi kohtaat. JYY-hetkiä odottaen.

Ikinuori, 75-vuotias Toivo Tehokas neuvoo tällä palstalla nuorta polvea tietokoneiden ja sovellusten käytössä. Lähetä kysymyksesi osoitteeseen: palvelupiste@jyu.fi.

JÄRKYTTÄVÄÄ! Miksi yliopistolla tietokoneita ei saa sammuttaa yöksi vaan ohjeistetaan vain kirjautumaan ulos. Järjetöntä energian tuhlausta!

Kysynpäähän vaan

TÄHÄN LÖYTY selitys. Tietokoneisiin ajetaan päivityksiä öisin. Jos

kone on ollut sammutettuna yöllä, se päivittyy vasta käynnistettäessä. Näin siis esimerkiksi aamun luento voi viivästyä yhden oppitunnin verran, kun luentosalissa yöksi sammutettu opettajankone hakee päivitykset vasta käynnistyksen yhteydessä.

Yliopiston koneille ollaan asentamassa virransäästöohjelmaa, jonka avulla työasemat sammutetaan yöksi ja käynnistetään aamuvarhaisella ennen opiskelijoiden ja henkilökunnan saapumista. Näin päivitykset kerkeävät asentua ennen kuin koneita tarvitaan. Ohjelmia asennetaan erissä. Projektin etenemistä voi seurata THK:n etusivun tiedotteista osoitteesta www.jyu.fi/thk.

Toivo Tehokas, THK

Tourujoen ylittävä silta on kauniisti valaistu, mutta rantaraittia pitää tarpoa täydessä pimeydessä.

Aren aukiolta lähtee synkkä reitti kohti Matkakeskusta.

Hannikaisen-, Väinön- ja Vapaudenkatujen välinen virastokortteli ei houkuttele asioimaan.

Jyväskylä tunnetaan valaistuksestaan. Silti ydinkeskustassa on monin paikoin pimeää.

Teksti: Juha Korhonen
Kuvat: Natanael Sinisalo

Kuokkalan sinisenä hehkuva silta ja Harjun päällä loistava Vesilinna kiinnittävät pimeällä jo kaukaa huomion. Kontrasti Jyväskylän noin 50 valaistuskohteen loisteesta pimeyteen on kuitenkin jyrkkä. Synkkyys voi laskeutua jo korttelin päässä Kauppakadusta.

Noin kuukauden Jyväskylässä asunut Valon kaupunki -koordinaattori **Ari Peltola** kertoo itsekin havainneensa mustia alueita keskustassa.

”Liikuntakeskuksen lähellä oleva lampi on todella pimeä paikka. Sinne pitäisi selkeästi saada valoa”, Peltola kertoo.

Myöskään Tourujoen ympäristö, Aren aukiol-

ta matkakeskuksen suuntaan johtava kuja, Harjun metsikkö ja ydinkeskustan sisäpihat eivät houkuttele iltakävelylle.

Jyväskylän apulaiskaupungininsinööri **Kari Ström** toteaa, että elokuvista poistuvat tulevat Jyväskeskuksen taakse ”melkoiseen kongiin”.

”Varmasti löytyy pisteitä, joissa on petrattavaa. Esimerkiksi Seminaarinmäen kampusalueen koevalaistus vuonna 2006 osoitti, että valaistus on riittämätön, vaikka opiskelijat liikkuvat siellä sekä aamu- että iltapimeällä”, Ström sanoo.

Pääsääntöisesti julkisivuvalaistuksia tehdään kiinteistöjen saneerausten ja kehittämistarpeiden yhteydessä. Yksityiset yrittäjät ovat lähteneet kii-

tävästi mukaan valaistushankkeisiin, ja toteuttaneet useita hankkeita. Kaupunki käyttää vuosittain noin 700 000 euroa uuden katuvalaistuksen rakentamiseen, mutta mahdollisesti raha ei riitä.

”Puistoalueista Harjun seutua on tarkasteltava jossain vaiheessa, mutta viime aikoina alueen valaistuksen parantamiseen ei ole ollut resursseja. Tourujoen laakson alueita pohditaan juuri, jotta siellä pystyisi liikkumaan myös pimeällä”, Ström kertoo.

Valosuunnittelun avulla Jyväskylästä yritetään tehdä vetovoimainen ja viihtyisä – kaupunki, joka kiinnostaa matkailijoita. Peltola huomauttaa, että hyvän valaistuksen myötä myös pimeät pai-

kat erottuvat selkeämmin. Siksi turvallisuuden tunteen luominen onkin yksi tärkeimmistä näkökulma valaistussuunnittelussa.

”Ihmiset asettavat sen usein jopa estetiikan yläpuolelle.”

Peltolan mukaan kaupunkiin on tulossa lähivuosina paljon lisää valoa.

”Tavoitteena on saada koko kaupunki hyvin ja hienosti valaistua, mutta se vaatii aikaa.”

Jyväskylän Lyseon julkisivulla esitettävä valotrilogia valo-ääni-kuvateos sai ensi-iltansa sunnuntaina 22.11.

Talvinäytöksiä nähdään keskiviikko-, perjantai- ja lauantai-iltaisin kello 18, 19, 20, 21 ja 22.

Jyväskeskuksen takapiha on joillekin hengailupaikka. Toisille se on synkkä käytävä, jonka läpi pitää kulkea kauhuleffasta kotiin.

Valon kaupungin pimeät kujat

VAPAALLA

Hyökkääjä
sai pakit.

Tule tekemään ikimuistoinen Jyrock

25 vuotta täyttävä Jyrock kaipaava tekijöitä ensi kevään festivaaleihin. Jyrock-työryhmä kokoontuu ensimmäistä kertaa joulukuun 10. päivänä klo 16.15 Iloksen yläkerrassa keskustelemaan kevään toiminnasta ja bändeistä. Tilaisuus on avoin kaikille innokkaille!

KAMPUS KINO

Ti 24.11. kello 19
Lukas Moodysson:
Mammutti
(Ruotsi/Tanska/Saksa 2009)

Realistisilla ruotsalaiselokuville kannuksensa kerännyt **Moodysson** ottaa aiempaa globaalimman näkökulman käyttöön *Mammutissa*. Elokuvan keskiössä on New Yorkissa asuva perhe, jonka 10-vuotias tytär Jackie pääsee nauttimaan vain harvoin vanhempiensa seurasta. Ainoaksi pysyväksi kontaktiksi Jackielle jää perheen lastenhoitaja Gloria – filippiiniläisäiti, joka elää kaukana lapsistaan. *Mammutti* summaa modernin länsimaisen elämäntyylin ongelmat uran ja perheen ristipaineissa.

Ti 1.12. kello 19
Jens Jonsson:
Pingiskingi
(Ruotsi 2008)

Pingiskingi on humoristinen draama veljesten kasvukivuista pohjoisruotsalaisella syrjäseudulla. Ylipainoinen ja rillipäinen teinipoika Rille on yleinen pilkan kohde, mutta pöytätenniksessä hän on voittamaton. Pikkuveli Erik puolestaan on kuin Rillen vastakohta, komea ja suosittu. Hiihtolomalla kylään tulee rentu isä, jota veljekset ihailevat, toisin kuin nykyistä isäpuoltaan. Perhesalaisuuden paljastuttua pojat ajautuvat selvittämään välejänsä – tietenkin pingispöydän äärellä.

RENTUKKA

Ti 24.11.
Kampus Kustannus 30v.
Ke 25.11.
Tietovisa
To 26.11.
Luova ilta
Ti 1.12.
Koko kylän pikkujoulu
To 3.12.
Stammtisch

Hannu Nikulaisen suosikkioluet ovat tummia, täyteläisiä ja melko katkeria, kuten Imperial Stout -oluet. Tällä kertaa lasissa on pähkinäistä ja to

Päässä tuhansia

Olutharrastaja Hannu Nikulainen ei juo humaltuakseen. Maistelu on sosiaalinen tapahtuma.

LÄHES KYMMENENTUHANNEN oluen kumoaminen kurkkuun on meriitti, joskaan ei harvinainen tai muutenkaan kehuttava.

Hannu Nikulaiselle on kuitenkin pakko nostaa hattua. Hän on kirjannut tarkat muistiinpanot jokaisesta maistamastaan 9 246:sta eri oluesta. Arviot on tehty A6-kokoisiin vihkoihin, jotka täyttävät Kortepohjan ylioppilaskylän kämpän hyllyn ainakin metrin leveydeltä. Saldo ei ole Suomen ennätys maisteltujen olui-

den määrässä, mutta kukaan muu ei ole dokumentoinut yhtä tarkasti maistelukertojaan.

HISTORIAN OPINTOJEN perässä Jyväskylään vuonna 1983 muuttaneelle Nikulaiselle mallasjuoma tarkoitti aluksi vain ravintolasta tilattavaa jääkylmää hanalageria.

”En edes hirveästi pitänyt oluesta, vaan join lähinnä drinkkejä.”

Herätys iski Nikulaiseen 1980-luvun jälkimmäisellä puoliskolla, kun ensimmäiset tuontioluet saapuivat Suomeen pitkän tauon jälkeen.

”Ensimmäinen maistamani tuontiolut oli saksalainen Beck’s. Ulkomaalaisten vaihtoehtojen myö-

tä rupesin vertailemaan makuja, ja olihan niissä eroja.”

Beck’sistä Nikulainen ei vielä tehnyt muistiinpanoja, mutta vähitellen oluen maistelusta ja analysoinnista syntyi harrastus, joka on tutustuttanut hänet tuoppien lisäksi uusiin maihin, kaupunkeihin, panimoihin ja ihmisiin.

Tuhansien maistelukertojen jälkeen uusien merkkien löytämisen luulisi olevan vaikeaa, mutta etsiväle on paljon aarteita jäljellä.

Nikulaisen mukaan maailmassa on 50 000–100 000 olutmerkkiä, joten kukaan ei varmasti onnistu kuluttamaan jokaista laatua kurkkuunsa.

KAUPASTA KANNETTAVIEN määräkoirien ja muiden kaljapakettien määrän perusteella Suomi on täynnä olutharrastajia, mutta suurimmalla osalla juominen keskittyy laadun sijasta määrään. Monelle halvin merkki on paras.

Maisteluun keskittynyt olutharrastaja sen sijaan välttää hiprakkaa.

”Humaltuminen on harrastuksensa haaita, koska silloin ei voi tehdä laadukkaita arvioita.”

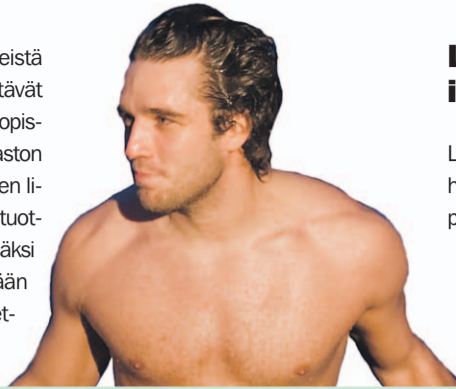
”Joskus kun Hannun kanssa on oluella, joutuu sanomaan, että pistähän ne paperit syrjään, että voidaan jutellakin”, laajasta olutvalikoimastaan tunnetun Vihreän Haltijattaren omistaja **Keijo Vätilä** nauraa.

Joulutoreilta kirjoja ja yliopistotavaraa

Atena Kustannus avaa Seminaarinmäen joulutorikauden, kun se järjestää yliopiston päärakennuksella 24.–26. marraskuuta joulutorin.

Tarjolla on tämän syksyn uutuuskirjoja ja muita tarjouskirjoja alennettuun hintaan.

Joulukuun 1.–2. päivä perinteistä Seminaarinmäen joulutoriaan pitävät yliopiston kirjastolla puolestaan yliopiston museo ja viestintäosasto. Kirjaston aulasta saa erilaisten historiikirjojen lisäksi muun muassa yliopiston pr-tuotteita, kuten kortteja ja t-paitoja. Lisäksi vanhat yliopistohupparit myydään pois uuden malliston alta alennettuun hintaan.

Liikunnan poikia ilman paitoja

Liikuntatieteellisessä opiskelevista miehistä koottu jalkapallojoukkue tekee poikakalenterin. Kalenterin tarkoituksena on rahoittaa joukkueen matkaa ensi kevään opiskelijoiden EM-turnaukseen, joka pelataan Puolassa. Joukkueenjohtaja **Mikko Huhti-**

niemen mukaan pelaajia ei tarvinnut suostutella poseeraamaan.

”Kalenteria on ollut pirun hauska tehdä, ja jääpä samalla hyvä muisto kaikille.”

Kalenteria painetaan aluksi 500 kappaletta. Valmista tuotetta voi kysellä esimerkiksi L-rakennuksen kahvila Sykkeestä. Kuvat pelaajista on ottanut **Juhani Metsäpelto.**

NATANAEL SINISALO

ffeemaista Caledonian 80 Shilling -alea Skotlannista.

ia oluita

KYMMENISEN tuhatta pulloa noin 20 vuoden ajan tarkoittaa kuitenkin kymmentä pulloa viikkoa kohti. Eikö koskaan lipsahda kännin puolelle?

”Hyvin, hyvin harvoin. Tietenkin, jos olutfestivaaleilla pyörii monta tuntia maistelemassa, niin tuleehan sitä lievään pöhnään. Se ei ole kuitenkaan tavoite”, Nikulainen toteaa. Maistelu on harrastajille yleensä sosiaalinen tapahtuma, jossa pullollinen jaetaan kaverin tai useamman kesken. Alkoholin määrä jää silloin pieneksi, vaikka pulloja olisi paljon.

”Ryhmässä on myös melko hyvä sosiaalinen kontrolli. Jos jollakin menee överiksi, sitä ei katsella hy-

vällä. Pienet annoskoot, veden juonti ja ruokailu auttavat pysymään kunnossa.”

NIKULAISEN aivosoluja alkoholi ei näytä merkittävästi köyhdyttäneen. Lähes 400 opintoviikkoa yliopistossa kerännyt Nikulainen on maisteri sekä historiasta että filosofiasta, tekee satunnaisia opetustöitä ja suunnittelee väitöskirjaa.

Myös oluet ominaisuuksineen pysyvät erinomaisesti päässä.

”Kertaakaan ei Hannulla ole mennyt jauhot suuhun, jos olen kysynyt arviota oluesta, jota hän on maistanut. Hänellä on käsittämättömän hyvä muisti”, Vätilä kertoo.

NIKULAISEN kaapissa on useita korkkaamattomia pulloja, jotka avataan sitten, kun harrastajat kokoontuvat Kortepohjaan arvioimaan suutuntuman katkeruutta, vaahdon paksuutta, jälkimaun kestoa ynnä muita ominaisuuksia.

Haastattelupäivänä Nikulainen matkasi Tampereelle, jossa kolmen hengen seurue nautiskeli muun muassa tanskalaisten pienpanimoitten tuotteita.

Muutaman päivän jälkeen haastattelusta ruutuvihkoissa on jo 9 287 merkintää.

Juha Korhonen
toimittaja@jyy.fi

JÄLKIKIRJOITUS

Kirjoittaja tarkkailee kampuksen ihmishuippuikkaita.

Vilhelmiina Valkeus

Kumpi soittaa?

PARASTA, MITÄ kampuksen saleissa voi tehdä, on ihastua ja uskoa tunteen olevan molemminpuolinen.

Kun kahden ihmisen välille on virittynyt sähkölataus, tulee lopulta hetki tehdä ratkaiseva avaus. Se voi olla keskustelun aloittaminen pitkien katseiden jälkeen tai ennestään tutun luentokaverin kutsuminen lasilliselle. Kun yksi rohkaistuu ensikontaktiin ja toinen tulee vastaan, on kiinnostus tuotu julki ja pohja suotuisa jatkoa varten.

Tiellä saattaa odottaa kuitenkin monta estettä, joista pieninkin voi katkaista matkan.

Vilhelmiina Valkeus

ALUSSA OLLAAN usein suurten kysymysten äärellä: kumpi ottaa seuraavaksi yhteyttä?

Äitini on antanut minulle tällaisia tilanteita varten yhden neuvon, tarkoituksenaan suojata tyttärensä sydäntä ja ylpeyttä turhilta kolhuilta. Se kuuluu näin: ”Älä soita.”

Ohjeen mukaan vastuu aktiivisuudesta tulee jättää miehelle, vaikka odottaminen tuntuisi kuinka kiduttavalta. Ihastuessaan mies nimittäin osoittaa tunteensa toi-

minnalla ja on lisäksi valmis tekemään kaikkensa saavuttaakseen niille vastakaikua.

Jos taas soittoa ei kuulu, on se merkki kiinnostuksen puutteesta. Muut mahdolliset selitykset ovat vain keinoja kiertää totuus.

AIKA ON KUITENKIN auttamatta ajamassa ohi äidin ohjeen, sillä sukupuolirooleja ei voi enää jaotella noin mustavalkoisesti.

Jo lapsuudessa satujen passiivisille, torneissa haaveileville neidoille tarjosi vaihtoehdon soturiprinsessa Xena, joka otti ronskisti ohjat omiin käsiinsä. Miksi ihmeessä naisen siis pitäisi odottaa tulevaisuutta, kun hän voi aktiivisesti tavoitella, mitä haluaa?

Vastaavasti miehellä tulee olla oikeus epävarmuuteen. Olisi harmillinen erehdys tulkita ujon pojan käytös välinpitämättömyydeksi.

Kiinnostuksen osoittamisen riskit ovat joka tapauksessa sukupuolineutraalit. Soittaja saattaa joutua kohtaamaan epämiellyttävän totuuden. Soittamatta jättäjä taas ei ehkä koskaan saa tietää, menettikö hän jotakin mahtavaa.

TOISINAAN ROHKEAN suora toiminta on ainoa oikea ratkaisu.

Eräänä sunnuntaiaamuna ystäväni tarvitsi kriisiapua hankalaan treffailukuvioon. Hän matkusti junassa ja selitti ongelmaansa kännykän välityksellä.

Puhelun päätyttyä edessä istunut sotilaspuukuinen mies nousi ja katsoi ystävänsä vakavien silmin. Hän sanoi: ”En tunne sinua enkä tilannetta, mutta soita nyt ehdottomasti sille pojalle!”

Tyttö totteli neuvoa. Ja teki kaksi ihmistä erittäin onnellisiksi.

Talenti piilossa

Markku Laamanen:
Joulupukin parempi räppi
(Edel 2006)

**DIVARIN
HELMI**

YKSI TÄMÄN syksyn merkittävimmistä tosi-tv-ilmioista on kuusikymppinen **Markku Laamanen**, joka osallistui Talent-kykykilpailuun ja nousi kansansuosioon. Jostakin syystä suurelle osalle ihmisistä tuli yllätyksenä, että kuusikymppinen mies voi osata edelleen laulaa, vaikka Suomessa on nähty jopa 80-vuotiaita ensilevyttäjiä, kuten **Johannes Virolainen**.

LAAMANEN LAULOI muutaman soolosinglen jo 1970-luvun alussa ja oli saman vuosikymmenen puolivälissä mukana pari albumia tehneessä Gulliver-bändissä, joka pyrki glamtyylisellä perusrockilla kansansuosioon siinä onnistumatta. 1970-luvun lopun diskokuumeeseen Laamanen osallistui levyttämällä *House Of The Rising Sunin* ja *Don't Let Me Be Misunderstoodin* suomenkieliset tanssiversiot, jotka toimivat edelleen lattialla erittäin hyvin.

Sitten seurasi vaikeampi kausi kuten monille suurten ikäluokkien muusikoille 1980-luvulla. Laamanen vetäytyi ravintolamuusikoksi ja myöhemmin pois ravintoloistakin. Ennen paluuta Talentissa Laamanen levytti kuitenkin joulumusiikkia, jonka kuultuaan ei tarvitse ihmetellä, että vasta televisio toi miehen takaisin.

Joulupukin parempi räppi -niminen jou-

lubiisi julkaistiin 2006, ja siinä ei toimi juuri mikään. Ankeat rapvaikutteiset taustat toistavat musiikkityylin kliseitä, ja jos sanoituksen ensimmäiset rivit ovat "tontut hip ja tontut hop", kappaletta on vaikea enää pelastaa.

Laamasen tulkinta sinänsä ei ole erityisen huono, mutta lähtökohdat ovat liian vaikeat, jotta hänkään pystyisi tekemään laulusta siedettävän.

Suurinta riemua kuulijalle tuo epävirainen lapsikuoro, jossa osa laulajista päästelee enemmän äänessä olemisen kuin nuotissa pysymisen riemusta, mikä toki lapsille suotakoon. Onhan kyseessä sentään joulu, lasten juhla.

MARKKU LAAMASEN ura saattaa lähteä Talentin myötä uuteen nousuun, vaikka hän ei kisaa voittaisikaan. Ainakin miehen kohderyhmä lienee sen ikäistä, että hänelle toivottavasti tulee tilaisuuksia tehdä tasokkaampia joululevyjä kuin Joulupukin parempi räppi.

Mikko Mattlar

Sarjassa esitellään unohtuneita kultilevyjä.

Kolkkoja kuvia kiiltävissä kehyksissä

MEMENTOSSA (2000) ei alkuun ole muuta silmiinpistävää kuin pakkomielteisesti vaimonsa murhaajaa etsivän **Guy Pearcen** tökerö blondattu tukka.

Kuvaus on tyylikästä ja tunnelmallista, leikkaus iskevää ja näyttelijät osaavaa porukkaa. Elokuva tiedostaa rikoselokuvan perinteet sekä uskaltaa rikkoa trendikkästä kronologian.

Christopher Nolanille ei riitä kuka huijaa ketä -juonen pirstominen palasiksi, vaan hän kelaa varsin välein lähimuistinsa muistettavan päähenkilönsä edesottamuksia väärinpäin lopusta alkuun.

Tatuointiensä ja hatarien muistojensa varassa riuhtovan Leonardin sekava mielentila visualisoituu lisäksi pitkällä mustavalkoisilla takaumilla, värikkäillä väläyksillä murhayöstä ja pohdiskeluvalla kertojaäänellä. Nolan on kuin innokas taidekoululainen, joka haluaa mahdollistaa oppilastyöhönsä kaiken teknisen osaamisensa.

OHJAAJA SAA filmille tummanpuhuvaa tunnelmaa, mutta pohjimmiltaan *Memento* on ihmeen kalsea ja hengetön elokuva.

Nolan häivyttää simppelein juonen ja pa-

**OMSTART,
KLASSIKKO**

kottaa katsojan Leonardin mukana toden ja uskomuksien hämärälle rajavyöhykkeellä, jossa identiteettikin pirstaloituu.

Annetuista palasista ei poloisesta Lennystä muodostu kehyksiä kummempaa kuvaa, jolloin katsojalle ei jää mitään, mihin tarttua.

Elokuva jää kikkailun alla ontoksi, jolloin sen pohdinnat muistoista ja muistista jäävät tyhjinä ilmaan leijumaan.

Ammattimaisuudessaan *Memento* on kolkko osoitus teknisestä taituruudesta. Pätevä opinnäytetyö, jonka siloteltujen saumojen välistä pilkahtaa ajatusta ja syvällisempää tutkielmaa. Sekä se paljon parempi elokuva, joka on telattu virheettömän pinnan alle.

Riku Suonio

Sarjassa ruoditaan vanha klassikko uusiksi.

ARVIOT

Muse:
The Resistance
Warner Music

Musen *The Resistance* -albumi on jatkoa vuoden 2007 albumille, jolla bändi kipusi listaykköseksi ympäri Eurooppaa. Viime vuosikymmenen alussa perustetun englantilaispoppon sävelissä on vaikutteita niin vaihtoehtorockista, klassisesta musiikista, elektrosta kuin kovemmassa mätöstäkin.

Uudella *The Resistance* -albumilla äänimaailmaa hallitsevat syntetisaattorit, piano ja jousisoittimet. Melodisuuden myötä bändin soundi on paikoittain hyvin lähellä Queenia. Perinteisimmät rockbiisit ovat bilefiilistä nostavat *MK Ultra* ja *Unnatural Selection*. Levyn heikoimpia kappaleita ovat löysä *I Belong to You* sekä *Undisclosed Desires*, joka kuulostaa syntetisaattoribiitinsä vuoksi ihan Timberlandin tuot-

tamalta peruspas-kalta.

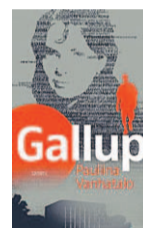
Levy saa minut toivomaan, että olisin juuri tullut jätetyksi ja voisin vain kävellä illalla sateessa itkien rakkaani perään. Samalla korvillani soisi levyn päättävä yhteensä kolmetoistaminuuttinen kolmen biisin *Exogenesis: Symphony*. Sinfonia-rock on kuin tehty traagisen rakkaustarinan viiltävään tuskaan tai vampyyrin ikuiseseen suruun vuosisatoja sitten kuolleelle rakkaalleen. Levy toimii parhaiten hyvässä nousuhumalassa sydän särkyneenä mustassa yössä kävellessä.

Kyösti Hagert

"Vuoden parhaimpia."

Pauliina Vanhatalo:
Gallup
Tammi

Gallupin ensimmäinen virke kertoo jo kaikesta oleellisen kirjasta: kyseessä on avioero-kertomus. Kaisa ja Ari kohtaavat kunnallista vaalien alla, kun Ari haastattelee kokoomuslaista Kaisaa ylioppilaslehteen. Lehden esikuva voisi olla *Jylkkäri*, sen verran viitteitä kirjassa on Jyväskylästä. Vanhatalo on valmistunut kirjoittamisen maisterinohjelmasta Jyväskylästä. Tarina onkin kirjoitettu taitavasti, mutta kerronta on laimeaa ja henkilöhahmot jäävät kaukaisiksi. Romaanissa vuorottelee kaksi aikajaksoa.

Gallup käsittelee monia mielenkiintoisia teemoja,

joita Vanhatalo ei hyödynnä tarpeeksi.

Koti-isyden jälkeen Ari alkaa työttömänä etnologina ovelta ovelle kulkevaksi gallupkyselijäksi. Ari kyselee ihmisiltä mielipiteitä niin kahvilaaduista kuin poliittisista kannoista. Samaan aikaan media ryöpyttelee kansanedustajaksi pääs-

syttä Kaisaa erosta ja etävänhemmuudesta.

Kirjoittaja olisi voinut pohtia syvemmin politiikkaa, viihdepainottanutta julkisuutta sekä työn ja perheen yhteensovittamista. Teemoihin viitataan, mutta ne jäävät käsittelemättä.

Kyösti Hagert

"Kliseeksi jäävä erokertomus."

Kerkko Koskinen:
Yhteinen sävel
Warner Music

Yhteinen sävel -albumilla **Kerkko Koskinen** mukana **Tuure Kilpeläinen**, **Pauli Hanhiniemi**, **Vuokko Hovatta** ja **Paula Koivuniemi** esittävät menneiden vuosikymmenten suomalaislaulajien tunnetuksi tekemiä venäläisiä iskelmiä. Pompöösit sovitukset eivät ainakaan allekirjoittanutta innostaneet. Näissä lauluissa ei troikka kiidä arolla, vaan Mustanmeren laivasto keinuu aalloilla.

Sopivasti votkapaissään kuunneltuna levyllä on tuki hetkensä. Tosin esimerkiksi Tuure Kilpeläisen *Valkoakaasiota* kuunnellessa oli jo pakko kaivaa hyllystä **Ville Leinosen** viimevuotinen huomattavasti pelkistetympi, mutta heittäytyvämpi versio *Unilehto*-albumilta. Kulttuuritekona levy ansaitsee

kiitoksen, mutta vähän joitakin kymmeniä soittajia olisi voinut jättää studiosta ulos paremman lopputuloksen nimissä.

Slaavilaisen kaihon ystäviä neuvottakoon panemaan Russki Standart -pullo pakastimeen, bliinipannu levyille ja kirjoittamaan translit.ru -nettisivuston tekstikenttään ochi chyomye. Näin saadut kyrilliset aakkoset kopioidaan Googleen mp3-hakusanalla lisättyinä, votka nautitaan kylmänä ja bliinit kuumana.

Jarno Liski

"Nuotiolauluja gaalaillassa"

Jyväskylän kaupunginteatteri:
Reviisori
Sovitus ja ohjaus: **Samuli Reunanen**.
Pääosissa: **Mika Nuojua**, **Ville Sandqvist**, **Jorma Böök**.

Kaupunginteatterin *Reviisori* sopii Jyväskylään. Se on audiovisuaalinen tykitys, jossa on tilaa improvisoida ja ylinäytellä. Televisiomaiselta sekamelskalta pelastaa **Nikolai Gogolin** 1836 kirjoittama klassikkoteksti.

Näytelmä alkaa huomaamatta. Lavalla on käsikirjoituksia, kahvikuppeja ja huppareita. Ollaan näytelmäharjoituksissa, tekstinä tänään Gogolia. Toteutus on paitsi hauska myös hyödyllinen. Venäläiset nimet saavat kaipaamaansa toistoa ja

hahmot erottuvat toisistaan.

Siperialainen maalaiskaupunki odottaa reviisoria tarkastuskäynnille. Karismaattisen revisorin edessä kylän virkamiehet kutistuvat pelosta. Mielistely, valheet ja tahattomat paljastukset muodostavat komedian, jossa katsoja tietää eniten.

Gogolin huumori ja viisinäytöksinen rakenne toimii edelleen. Mutta miksei tekstiin luoteta? Edes maakunnan laitosteatterileisille ei tarvitse alleviivata jokaista hauskaa repliikkiä. Pikkujouluhenkiset imitaatiot toistuvat ja sotkevat esityksen rytmiiä.

Näytelmän teemat antaisivat ajankohtaisuudessaan mahdollisuuden tiukemmallekin yhteiskuntakritiikille.

Hanna Parry

"Kuka paljastaa ja kenet?"

IN ENGLISH

About 72 percent of Finnish adults say they exercise at least three times a week. The most popular types of exercise are taking a walk, cycling and skiing.

Finnish Sports Federation

NEWS in BRIEF

FSHS vaccinates against swine flu

Swine flu or A(H1N1) vaccinations for healthy students under 25 years of age are scheduled to start on week 48 or 49. The Finnish Student Health Service will provide further instructions before the vaccinations on their website www.fshs.fi.

The vaccinations for risk groups have already started.

The need to vaccinate the whole student population will be assessed after seeing how the virus situation evolves. Many people contract a mild form of the disease. If you have questions about swine flu, you can contact either the FSHS or call the Ask about influenza -hotline, tel. 0800 02277.

Landline money for repairs

The Student Union's Council of Representatives has decided not to renew the phone system in Kortepohja Student Village. In a meeting held on Thursday, November 12 the Council voted 19 to 14 not fund building a new, digitally operated landline phone service that was already piloted during the summer. Instead, the additional rent increase will be used to repair the Student Village so, that energy and water can be better preserved. The total additional sum is 15 000 euros.

Altogether rents of the Student Village will be raised 1,2 percent next March to cover e.g. growing electricity and water costs.

NATANAEL SINISALO

Laura Latomäki, Nita Korhonen and Lorenzo Telleschi believe the floorball finals will get heated. "But we have good judges to rule on foul play", they promise.

Much ado about floorball

The International Christmas Games have been easy to organize after one difficult decision.

SOMETIMES choosing what to do on a Tuesday in December can be tricky.

"First we voted on how to vote and then we voted on which sport to choose. It took two hours", tells **Lorenzo Telleschi**, a student of Sports Management and one of the organizers of The International Christmas Games.

The Christmas Games, which will take place on the 8th of December at the L-building sports hall, are organized by an international bunch: the Sports Management students, the Erasmus Student network and a couple of exchange students make up a group of a wide variety of nationalities – and opinions.

"But it has been surprisingly easy considering that the organizers come from different cultures and have really different kinds of approaches", adds **Nita Korhonen**, also a student of Sports Management.

"Most students in our programme have a lot of previous experience on organizing events, so everything has gone quite naturally", Korhonen's fellow student **Laura Latomäki** adds.

THE GROUP finally decided on floorball, a Finnish specialty that they wanted to make more known among exchange students.

"It's also fairly easy to learn and organize", Korhonen adds.

In addition, the Christmas Games will feature side-events such as Finnish wife carrying, high heel and sack runs and a cookie eating contest.

"It'll get messy, I promise", laughs Telleschi, although he reminds that especially the side-events are meant to be less competitive.

The organizers hope that there'd be a low threshold to take part.

"We hope especially that many women show up so that we get equal teams", they mention.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

JÄLKIKIRJOITUS

Thomas Babila Sama

Free education

NOWADAYS, IN MANY PARTS of the world, education is free. It usually takes the form of free tuition, grants or scholarships if they cover all or part of the students' expenses while in school. In the Nordic countries for example, education is free at all levels though this may not include some school requirements and a number of administrative fees in the case of universities.

Thomas Babila Sama

FREE EDUCATION is good for society because education is a basic social good and as such should be available to all without a price.

Free education creates an egalitarian society where everybody is of the same class.

Since education is a social and a public good, it should be the responsibility of the government who is the guarantor of social rights to bear the cost of providing free education for all.

If education is not free, many potential candidates who cannot afford the high cost of education

would not be able to acquire education. Education will then become a luxurious good. Similarly, it is only through free education that the goal of universal access to education can be met because education will be available for all who meet the admission criteria without exclusion.

Additionally, free education also brings education within the reach of thousands of people for whom it would otherwise be impossible because they don't have money for tuition.

FURTHERMORE, when education is not free, many students have to take off time to work in order to pay for tuition and other expenses, and so they end up taking longer to complete their studies than they would have loved to. For example, students who work more than 35 hours per week in order to pay for tuition may not have enough time for their studies.

Thus, some may even drop out of university without receiving their degrees. Similarly, when education is not free, students take a loan to pay for tuition and so they end-up with a massive debt by the time they graduate which affects their career choices because they have to repay the loans.

Therefore, free education is the only solution to these problems because it makes education accessible to the haves and the have-nots in the society.

Additionally, it gives education to all those who qualify and not just to those who can afford. Finally, it gives an opportunity for everybody in the society to participate fully in educating themselves no matter their social or economic situation. Thus, it creates an egalitarian society where everybody is of the same class.

MENOT

POP/ROCK/JAZZ/KLUBIT

Lutakko: Ke 25.11. Hola Ghost + Black Magic Six. To 27.11. Riverside + Adamantra. La 28.11. Don Johnson Big Band. La 28.11. Rockirppis. Su 29.11. Hevisaurus. Ke 2.12. DBF 2009 + Dauntless. Pe 4.12. Rytmihäiriö + FM2000 + Aivolävistys. La 5.12. The Hangmen + Blake.

Poppari: Ti 24.11. Salaiva. Ke 25.11. Phoenix Effect. To 26.11. Jouluswengit. Pe 27.11. OneHalen tribute. La 28.11. Juurihoito. Su 29.11. Popparin vip-pikkujoulu. Ke 2.12. Riku Keskinen. To 3.12. Muistot Orchestra. Pe 4.12. DirtyDeelsIndeed. La 5.12. Mayo.

Ilokivi: 27.11. Suuri väittelyilta. Pe 27.11. Ibiza Party White Experience.

La 28.11. Saturday night salsa fever. La 28.11. NS.Klubi: Zebra and Snake. Pe 4.12. JYYn pikkujoulu.

Vakiopaine: La 28.11. Kari Peitsamo. Su 29.11. Vakiovisa. Ma 30.11. Cuenta Cuentos. Pe 4.12. Matti Perälä & Jousikvartetti Kuu. La 5.12. LSD Joulukonsertti.

Red Neck: Pe 27.11. Let's Eppelin. La 28.11. Inkku & Veksa + Rock-Trio Marvin. To 3.12. Santa on the Pole. Pe 4.12. Au Pair.

Pub Katse: Ma 23.11. Jamit. Ke 25.11. Janesaw + The Prostitutes. To 26.11. Pub Katse Unplugged: Simo Orpana soolo. Pe 27.11. Crimson Sun + Nemeccic. La 28.11. Kiln. Su 29.11. Jamit. Ma 30.11. Jamit. Ke 2.12. Gladenfold + Corona Skies. To 3.12. Pub Katse Unplugged: J.J. Korhonen plays Tuomari Nurmio. Pe 4.12. Gaspard Oil. La 5.12. Mistreaters. Su 6.12. Jamit.

Jyväshovi: Ti 24.11. Janne Tulkki & Ilta. Ke 25.11. Antti Vanninen & Jamset. To 26.11. Antti Vanninen & Jamset. Pe 27.11. Pekka Helin Hipsters. La 28.11. Minna Sirkiä & Solaris. Ti 1.12. Amadeus & Fantasia Tangokuningas 2009. Ke 2.12. Ulla-Jaana Trio. To 3.12. Ulla-Jaana Trio. Pe 4.12. Tuomas Myllylä Yhtyeinen. La 5.12. Markus Sextetti.

Paviljonki: Ti 24.11. Juha Tapio + Marzi Nyman + Ville Riippa. To 26.11. Kummeli 2009. Pe 4.12. Jari Sillanpää.

NÄYTTELYT

Alvar Aalto -museo: Alvar Aalto – Puun ulottuvuudet 21.3.2010 saakka.

Jyväskylän Taidemuseo: Maija Holma – Brevis Lux 1.11. saakka.

Holvi: Jyväskylän taiteilijaseuran 64. vuosinäyttely 29.11. saakka.

Harmonia: Jonna Jantunen 29.11.

saakka. Elina Relander: Perhonen sisälläni. 3.12. alkaen.

Keski-Suomen Museo: Meri Genetz – maalauksia 13.12 saakka. Maalareiden Tourujoki 7.2.2010 saakka.

Suomen käsityön museo ja Suomen kansallispuukeskus: Vuorelma 100 5.12. saakka. Galleria: Suomen Nukketaitelijoiden joulunäyttely 3.1.2010 saakka. Näytönpaikka-ikkuna: Melitina Balabinin ja Johanna Halmeen korutaidenäyttely 24.11. alkaen.

Yliopiston kirjasto: Kauneimmat koululaulut 31.12. saakka.

Keski-Suomen luontomuseo: Kuka, mikä, mistä? Hannu Ahosen arvoituksellisia luontokuvia: 31.12. saakka.

TEATTERIT

Jyväskylän kaupunginteatteri: Iloni

on suruja suuremmat: La 28.11. Viiru ja Pesonen: To 26.11., Pe 27.11. Reviisori: La 28.11., Ke 2.12., To 3.12. Fundamentalisti: Ma 23.11. Ulvova Mylläri: La 28.11., La 5.12. Niin kuin taivaassa: To 26.11., Pe 27.11., La 5.12. Satu Sopanen ja Tuttiorkesteri: Su 29.11. Tänssimatinea Ma 30.11. Naisen tulee...: Ma 30.11.

Huoneteatteri: Luulosairas: Pe 27.11., La 28.11., Su 29.11., Pe 4.12. La 5.12., Su 6.12.

ELOKUVAT

Kampus Kino: Ti 24.11. Mammutti. Ti 1.12. Pingiskinki.

Elokuvakerho Toveruus: To 26.11. Chaplinin poika. To 3.12. Neljä naurettavaa naapurua.

Kansallinen av-arkisto: Su 29.11. Henri Colpi: Pitkä poissaolo. Su 6.12. Theo Angelopolos: Mehiläishoitaja.

ilokivi

OPISKELIJOIDEN OMA LOUNASRAVINTOLA

MA 23.11.

Kukkakaalilasagnette
Yrttiporkkanasei
Lindströminpihvi

TI 24.11.

Pinaattikeitto
Uunimakkara
Possu-pekoniastike

KE 25.11.

Aurajuustopunajuurikiusaus
Kirjolahimurekepihvit
Broilerrisotto

TO 26.11.

Kasvisjuustokeitto
Chilikala
Täytetyt jauhelihaohukaiset

PE 27.11.

Parsakaali-pinaattipihvit
Värikäs uunikala
Jauhemaksapihvit

MA 30.11.

Kasvislasagne
Siskonmakkara-keitto
Broilerjuustokebakot

TI 1.12.

Feta-kasvispata
Paistettu kala
Burgundin lihapata

KE 2.12.

Kasvissosekeitto
Täytetty seileike (kinkkujuusto)
Broilerlasagne

TO 3.12.

Kasviscurry
Tonnikalapastavuoka
Jauhelihapihvi, kermapippurikastike

PE 4.12.

Kasvispyörökät
Nakkipannu
Paella

LOUNAS PÄIVITTÄIN KLO 11–16

Myös vegaanivaihtoehto joka päivä.

Ruokalistat netistä: www.jyy.fi/ruokalistat

Opiskelijahinta 2,60 e sisältää leivän, levitteen ja juoman.
Jatko-opiskelijat 4,70 e, muut 5,50 e

10 kappaleen ruokalistat opiskelijoille 25,00 e,
jatko-opiskelijoille 47,00 e ja muille 55,00 e.

SONAATTIN TOIMIPISTEET Sonaatti restaurants

JÄRJESTÖT

Lähetä järjestöilmoitukset osoitteeseen jylkkari-jarjestot@lists.jyu.fi. Vain tapahtumat, menot ja ilmoitusasiat. Toimitus varaa oikeuden tarvittaessa lyhentää tai muokata ilmoituksia.

EVANKELISET OPISKELIJAT

Oletko löytänyt paikan auringossa, vaikka kaamos uhkaa? Tule tutkimaan asiaa valonkantajien kanssa Lutherin kirkolle (Kansakoulukatu 5)! Tulossa 28.11. Minä ja seurakunta – opiskelijat jakavat kokemuksiaan. Olet tervetullut myös messuun kirkolle sunnuntaisin klo 12. *EXTRA* Oliko Jeesus hullu, huijari vai herrojen Herra? Ev-lut. opiskelijajärjestöjen ja seurakunnan yhteinen Jeesus-seminaari 4.–6.12. Halsilan kirkolla, mukana Tapio Puolimatka, Leif Nummela, Jussi Mieltinen ja Esa Luomaranta, musisoimassa muun muassa Enkoreage. Tsekkaa ohjelma nettisivuilta – luvassa tiukkaa settiä Jeesuksen persoonasta! Infoa muusta mukavasta Päiviltä, paivi.luukkainen@jyu.fi tai osoitteesta www.sley.fi/eo/jkl/

Unelma kiinni tangoissa

Viime kesän Tangomarkkinoilla jaetulle kolmannelle sijalle yltänyt Eerika Grönlund, 29, on liian vanhanaikainen Idolsiin. Englantia opiskeleva laulaja keskittyy nyt graduun, jotta opinnot olisi hoidettu ensi kevään keikkarumban edestä.

NATANAEL SINISALO

”MÄ OON SITÄ tosi kummallinen tapaus, että en oo koskaan ollut mikään radion, cd-levyjen tai musiikin kuuntelija.

Olin viulisti, soitin viulua ihan älyttömästi ja siitä piti tulla ammattikin. Tavallaan multa meni ohi semmoinen normaali vaihe, että fanitetaan kauheasti ja tutkitaan bändejä ja biisejä.

Se on tullut mulle vasta myöhemmin, kun opiskelujen aikana löysin laulamisen.

Innostuin suoraan iskelmämusiikista. Tykkään selkeästä, vanhanaikaisesta perinteisestä meiningistä. Suomalaiset tangot ovat mulle tosi rakkaita, niissä on jotain syvällistä ja tummaa.

Mieleeni ei ole tullut osallistua Idolsiin, se ei ole yhtään mun juttu. Mä oon niin vanhanaikainen ja perinteinen.

Musta on kiva rikkoa rajoja ja sanoa, että mä kuuntelen hump-paa. Oon kauhea **Jorma Kääriäis-fani**. Kun kaverit tulee istumaan iltaa mun luo, siellä saattaa soida Agents.

En edes tiedä hirveästi sellaisia bändejä, mitä mun ehkä pitäisi tietää. Jos kuuntelen YleX:ää, mulla ei oo mitään hajua niistä bändeistä. Yllätän joskus itsenikin tietämättömyydelläni. Nuorisomusiikki on musta aukko mulle.

TANGOMARKKINAT oli tosi kauan mielessä, ihan pienestä lähtien on ollut pieni väristys sitä kohtaan.

Kun olin vaihdossa Saksassa, asiat loksahdivat kohdalleen ja aloin ihan järjestelmällisesti tehdä töitä kilpailun eteen.

Muistan, kun olin siellä pienessä yksiössä ja lauleskelin suomeksi tangoja. Kun roudasin tavaroita pois ja olin lähtemäisillään, naapuri sanoi, että sinäpä lauloit hyvin.

Tangokisa oli tosi

opettavainen, varsinkin esiintymisen ja ihmisten kohtaamisen kannalta. Koko ajan pitää olla valmiustilassa ja kaikki ihmiset, tuntemattomat, tulee juttelemaan. Koko ajan täytyy ottaa tilanteet omakseen.

Kerrankin olin Seinäjoella jossain hississä, kun soitettiin suorasta radiolähetyksestä. Sitten siitä hissistä lähti valot, mutta siitä tuli aika hauska juttu.

Olen miettinyt paljon tangokisan jälkeen, että jos saavuttaa unelman, täytyy motivaatio löytää jostain. Siinä mielessä ihan jees, etten voittanut kisa. Se on yhä unelma, ja saan tehdä töitä sen eteen.

Oon aika realististi luonteeltani, tässä Suomen maassa täytyy olla aika guru, että voi tehdä ihan täysipäiväisesti musiikon töitä. Totta kai ajan koko ajan laulamista eteenpäin ja kehittelen juttuja, mutta on silti huoleton olo. Ei tarvi väkisin yrittää.

Kyllä mä niin hullu olen, että saatan vielä tangokisaankin mennä. Tässä maassa pitää voittaa joku kisa tai saada levytys-sopimus, muuten ei voi ihan heittäytyä laulajaksi.

SYKSYLLÄ KEIKKAILEN tosi vähän, mutta keväälle on keikkoja myyty hyvin. Tällä hetkellä teen gradua, siinä on 92 sivua, joten voisi jo kohta lopettaakin. Syventävät opinnot on jo suljettu, kaikki on enää gradusta kiinni. Nyt on semmoinen jäähyväismeininki, kun liikkuu kampusalueella. Vähän haikea mieli, nytkö se loppuu tämä opiskelijaelämä.

Valmistun englanninopettajan pätevyydellä ja tavoitteena olisi kokeilla eri asteilla opettamista. Gradu liittyy ammattikorkealuolelle, ammattienglantiin, mutta ihan ala-asteen englanninopettaminen on tuntunut tosi kivalta.

Mun ei vielä tekisi mieli lähteä pois Jyväskylästä. Jos voisi tuon keikkailun ohella tehdä töitä osa-aikaisesti, se ois mulle hyvä vaihtoehto.

LEVY ON TUOLLA takaraivossa, mutta en vielä ole varma, milloin olisi pitkäsoiton aika. Joku parin biisin juttu voisi olla tähtäimessä ensin.

En suunnittele kovin pitkälle kuvioita. Jotain on saavutettu, nyt voi vähän hengähtää.”

Juha Korhonen
toimittaja@jyy.fi

Jylkkäri on luettu.

Jyväskylän yliopiston opiskelijoista 58% tarttuu Jylkkäriin heti sen ilmestyttyä.

Mainokset lehteen myy Karel Christensen
e-mail: karel.christensen@rckustannus.fi
puh: 044 5000 450

www.jylkkari.fi

Iltamyynjiä

Suoramarkkinointi Mega Oy on vuonna 1986 perustettu Suomen johtava telemarkkinointiyhtiö. Toimimme 15 paikkakunnalla työllistäten yli 300 henkilöä. Kuulumme Talentum-konserniin (www.talentum.fi).

HAEMME nyt osa-aikaisia iltamyynjiä joulukampanjoihin!

Tuotteiden myynti on helppoa, sillä jokaisella tuotteella on selkeät valikoidut kohderyhmät (esim. aikaisemmat tilaajat). Myytäviä tuotteita ovat mm. urheilu- ja harrastejulkaisut. Aikaisempaa kokemusta et tarvitse, sillä annamme työhön täyden koulutuksen. Työ on joustavaa ja sopii erinomaisesti opiskelijalle, työvuorot voit itse valita viikoittain.

SOITA ARKISIN KLO 16.30 JÄLKEEN!
Minna Riipinen, puh. 045 7731 3752
Asemakatu 11 A, 40100 Jyväskylä
www.sm-mega.fi

Kehitysapu tekee vastaanottajista laiskureita!

Maailman köyhyys voidaan poistaa!

Köyhyys johtuu kehitysmaiden omista ratkaisuista!

Minulle riittää 99,3 prosenttia!

Kehitysyhteistyöllä on saatu paljon hyvää aikaan!

TOTTA VAI TARUA? – PÄÄTÄ ITSE.

Globberiverkostossa saat ajankohtaista tietoa kehitysmaista ja köyhyyden syistä. Saat myös ideoita, miten sinäkin voit vaikuttaa oikeudenmukaisemman maailman puolesta.

Globberit on valtakunnallinen vapaaehtoisten verkosto, joka vaikuttaa päättäjiin kehityskysymyksissä. Tutustu toimintaan osoitteessa www.globberit.fi, tilaa uutiskirje ja tule mukaan!

www.globberit.fi

<p>Upeat Juhlalaukut kulta, hopea 9,95</p>	<p>Kehys Juhlalaukku ketjuhihnalla 14,95</p>	<p>Pitsikankainen Juhlalaukku ketjuhihnalla 19,95</p>	<p>Patinakulta Juhlalaukku metallihihnalla 14,95</p>
<p>Satiini pussukka Juhlalaukku eri värejä 19,95</p>	<p>Pikku-joulun Hyvät valikoimat Juhlalaukkuja paljon eri värejä</p>		<p>Kehys Juhlalaukku ketjuhihnalla 17,95</p>
<p>Satiini kankainen Juhlalaukku Olkahihnalla paljon eri värejä 9,95</p>	<p>Kehys Juhlalaukku ketjuhihnalla 19,95</p>	<p>Satiinikankainen Juhlalaukku ketjuhihnalla 16,95</p>	<p>Upea Juhlalaukku timanteilla 26,95</p>
<p>Naisten ja miesten NAHKASORMIKKAAT • lämpövuorella • sisäsuomalla 4,95 € (10)</p>		<p>Neule-HATTU tai LAPASET 50 % villaa • musta, valk. lila, savu 6,95 € (10)</p>	
<p>ISO MATKAKASSI • 2 x etutasku • päätytaskut • olkahihna • värit: mus/beige, mus/pinkki, mus/lime, mus/pun 14,95 € (27)</p>		<p>Neule-PIPO tai LAPASET 50 % villaa • pinkki, lila, v.sin 6,95 € (10)</p>	

Sunnuntaina klo 12-18

Pohjakerros

Laukkujen erikoisliike
MINI LAUKKU
www.laukkuja.fi

palvelua jo vuodesta 1975

LAUKKU
Asemakatu 5, Forum. Ark. 9-20. la 9-18

Hyvitämme tunnin parkkimaksun

AVOINNA:
MA 14-24
TI-TO 14-01
PE 14-02
LA 12-02
SU 14-24

KEITTIÖ AVOINNA:
MA-PE 14-21.30
LA 12-21.30
SU 14-21.30

FOOD ALBUM VOL. IV
OPISKELIJOIDEN SUOSIOSSA JO VUODESTA 1968!

SOHWI
EST. 1968

VAASANKATU 21, PUH. (014) 615 561, WWW.SOHWI.FI